

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi

Bivero, Pedro de

Antverpiae, 1634

De Eucharistia, Eucharistico Sacrificio, Communione, & Viatico. De officio celebrantis. De officio communicantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

Canit quomodo fecerit, & quando fecerit,

GLORIOSA IN ASSUMPTIONE MARIÆ

Genitori, Genitoque

Laus & iubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio. Amen.

SACRA EŪCHARISTIA

Ars artium benè viuendi, & benè

moriendi,

Figurata & illustrata.

Audi Hymnum, & attende ad imagines & signa CAECILIAE & DOROTHEAE. Ad hanc famam celebra, communica, & Viaticum sume.

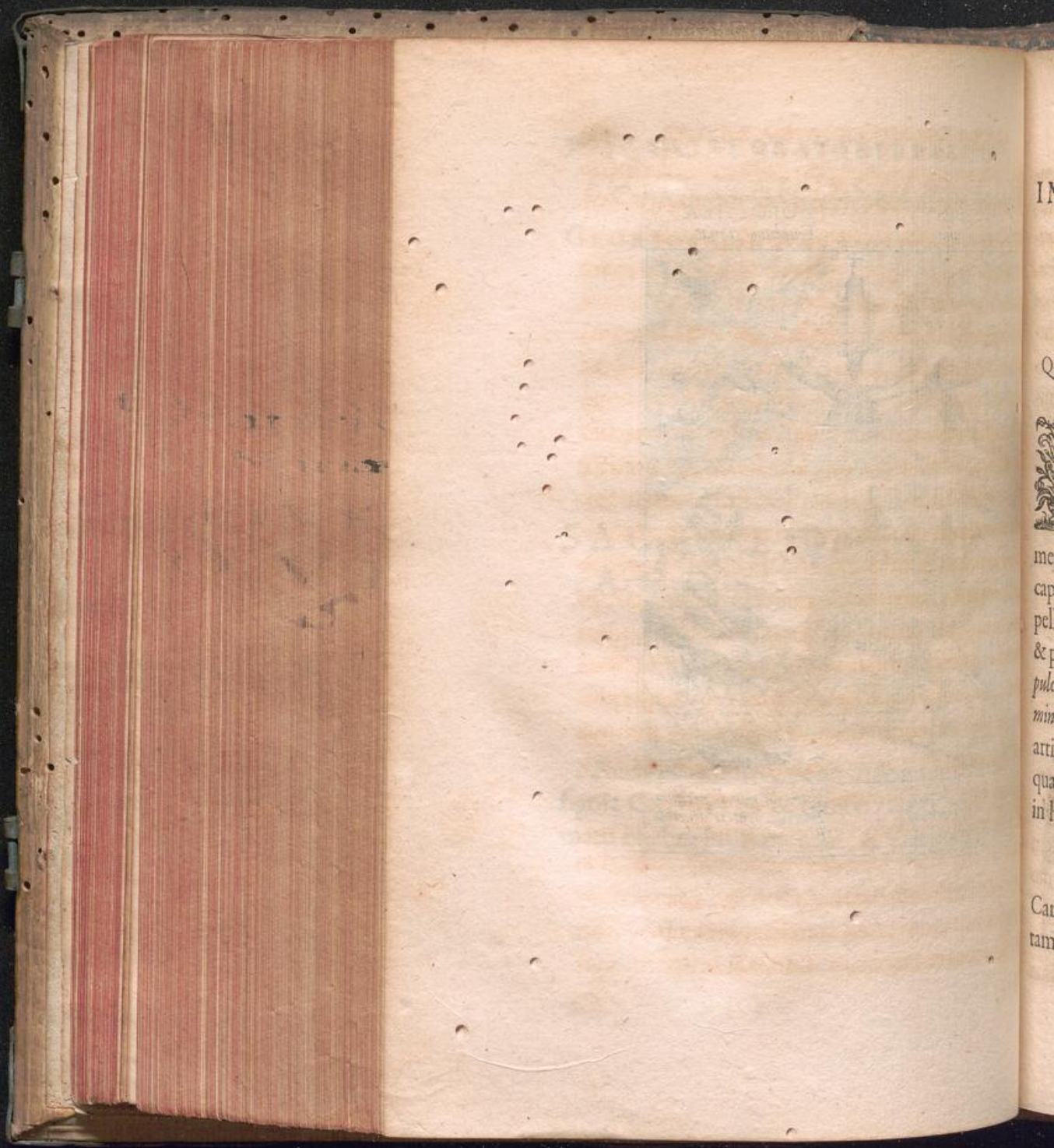
CAECILIA
Canit organo.

DOROTHEA
Fructum signat.

Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisq; pretiosi,

Quem in mundi pretium,
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

IMAGO TRIGESIMASEPTIMA

EXPLICATA,

SS. CÆCILIE ET DOROTHEÆ

CANENTIVM MORE CÆLESTI

QVIS SIT REX IN EUCHARISTIA:

POSTQVAM pœnitens David ritè confessus ^{Explicatio.} & absolutus est, de sacro Pœnitentiæ Oratorio in Oratorium sacrosanctæ Eucharistiæ transit, vbi venerabile Sacramentum inuenit, quod S.Dionys. Ecclef. Hierarchiæ cap. 3. Parte 1. *Sacramentum Sacramentorum* meritò appellat, quippe quo nihil melius, nihil splendidius & purius esse potest. *Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?* Germinat vinum virgines, summæ artis benè viuendi ac moriendi duces & magistras, quæ occurrunt rhythmum Ecclesiasticum canentes in honorem Eucharistiæ,

Pange lingua gloriosi

Corporis mysterium.

Canunt cælesti more, *Cæli enarrant gloriam Dei*, non ^{Pfal. 18, 2.} tam sonitu verborum, quàm signis & insignibus si-

T t

de-

derum & astrorum. *Non sunt loquela, neque sermo-
nes, quorum non audiuntur voces eorum.* in quem
cum Basilius, *Neque sermonem, inquit, emittunt,
que verbum aliquod proferunt, sed sola ordinis su-
sione, & terram uniuersam, & mare ad laudandum
Deum vocant.* Ita caelestes quoque virgines &
sæ sermonem nullum emittunt, nec verbum
quod proferunt, sed suis quæque propriis in-
tribus enarrant & cantant gloriam venerabilis Sa-
menti, in quo Rex & Dux sanctæ & immaculatae
virginitatis assistit.

*Concentus
caelestis,*

Binæ & binæ virgines procedunt, canunt & con-
dulantur, non tam vocibus quàm insignibus
bus exprimi & ornari consueverunt, inuenientes
primentes declarantesque partes singulas Huius
Eucharistici, quæ singulis suo ordine assignantur
Cæcilia in primis, quæ in suo ludens organo
per pingitur picta, organo modulatur,

Organi,

*Perge lingua gloriosi
Corporis mysterium.*

*Psal. 118,
80.*

Cantabat ad organum illa, *Fiat cor meum inuoluntarium,
tum, vt non confundar.* Hæc excitat nouum Dauid
venientem ad Communionem, vt corde & anima
immaculatus accedat. Hoc ipsum quod cantat
signat organo suo Cæcilia, intus in corde expectans

anima communicantis, testante D. Laurentio Iustiano cap. 19. de Monast. perfect. *Nihil tunc ibi, nisi dulcissima interioris hominis cantica, clamores desideriorum, gratiarum actiones, laudum præconia, affectionum gemitus resonant in laude dilecti.*

Accedit & Dorothea ornata canistro fructuum, *Fructuum.* quos legit in paradiso, & per Angelum transmisit, & hæc eadem comitata suis insignibus prosequitur,

Quem in mundi præcium

Fructus ventris generosi

Rex effudit gentium.

Quod canit & signat fructibus Dorothea, sonat Homil. 8. in Ecclesiast. Nyssenus. *Caro Verbi, & sanguis qui est in hac carne, non unam habet gratiam, sed est suavis iis qui gustant, & appetendus iis qui desiderant, & iis qui diligunt amabilis.* Sonat clariùs Nicolaus Cabasila in Exposit. Liturg. cap. 3. *Fructuum primitias offerebant antiqui, nos autem tamquam vitæ nostræ primitias hæc dona Deo consecramus.* Ambæ virgines, Cæcilia & Dorothea, præferentes insignia sua, rebus loquuntur, non verbis, quis sit auctor Sacramenti, sacramentum honorant Eucharistiam, monentque celebrantem & communicantem, ut cor suum aptent in similitudinem picturæ, & eam imitari conentur, dum offerunt & percipiunt sacram Synaxim.

Euchari-
stia Hoc Sacramentum, vt ait S. Thomas 3. p. q. 73. 2.
habet triplicem significationem. Unam quidem respectu
præteriti, in quantum scilicet est commemoratiuum Do-
nica passionis, que fuit verum sacrificium: & secundum
Sacrifi-
cium, hoc nominatur sacrificium. Aliam autem significationem
habet respectu rei presentis, scilicet Ecclesiasticæ unitatis,
homines aggregantur per hoc Sacramentum; & secundum
Commu-
nicationem, hoc nominatur Communio vel Synaxis. Tertiam signifi-
cationem habet respectu futuri, in quantum scilicet hoc Sa-
cramentum est præfiguratiuum fruitionis Dei, que fit in
viaticum. patria; & secundum hoc dicitur Viaticum, quia habet
bet nobis viam illuc perueniendi. Et secundum hoc
dicitur Eucharistia, id est bona gratia; quia gratia
vita æterna, vt dicitur Rom. 6. Habes ergo in Cæcilia
& Dorothea formam sacrificij, Communionis
Viatici.

SACRIFICIUM.

O salutaris Hostia.

Celebra Sacerdos ad Cæciliæ formam
& eius insignia.

Qualis Cæ-
cilia, talis
& anima
Sacerdota-
lis.
Psal. 116, 6.

CAnit organo Cæciliæ, vt & anima Sacerdotis
ad hærens eidem Virgini, dicat: Circumspice
immolauit in tabernaculo eius hostiam vociferationis: &

tabo, & psalmum dicam Domino. Ritè ac rectè hostia vociferationis Eucharistia est, quæ voce sacerdotali conficitur & perficitur, & quidem tam mirabili ac sublimi, vt cum ille consecratoria verba pronuntiat, vox eius vsque ad Dei thronum perueniat. Magnum Sacerdotis organum, cuius sonus adyta cælorum penetrat. *Circuui*, inquit, & *immolau* hostiarum vociferationis. Circuit Sacerdos, circumspicit se, ne quid lateat in corde suo, quod tanto derogat sacrificio, oratque more Cæciliæ: *Fiat cor meum immaculatum, vt non confundar.* Plal. 118, 80.

Nouerat sanè Cæcilia, corpus suum esse virginalis animæ organum, & in eo hostiam laudis offererebat. Discat & Sacerdos carnem suam temperare, discat componere & disponere, vt mente & spiritu psallat, *Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.* Corpus humanum ex elementis componitur, de quibus agens Sapiens cap. 19, 17. ait, *In se elementa dum conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiunt.* Sonat ac resonat in organo qualitatis anima, cum nihil inordinatum nihil inornatum est in corpore Sacerdotis.

Cæciliæ organum flante & reflante aëre sonum suum edis, & cum consecrat Sacerdos, sciat se or-

*Organum
Ecclesie, &
spiritus
sancti.*

ganum esse Catholicæ Ecclesiæ, cuius nomine sacrificium altaris conficit. Mutum organum esse nisi Spiritus sanctus adesset. Hinc Augustinus de Trinitate cap. 4. monet: *Nec linguam eius, nec membranas, nec atramentum, nec significantes sonos linguatos, nec signa litterarum conscripta pelliculis, Corpus Christi & Sanguinem dicimus, sed illud tantum quod ex altaris tectibus terra acceptum, & prece mystica consecratum sumimus ad salutem spiritualem in memoriam pro Domina passionis. Quod cum per manus hominum tantam visibilem speciem perducitur, non sanctificatur, nisi operante immenso Spiritu Dei, cum hæc omnia, quæ per corporales membra illo opere fiunt, Deus operetur.*

Oratio Ecclesiæ & animæ celebrantis
ad formam Cæciliæ.

MVNERA, quæsumus Domine, oblata sancti Cæciliæ, & corda nostra sancti Spiritus illuminatione emunda.

Consonant Sacrificium, & Dorothea.

*Mystica
Dorothea
anima Sa-
cerdotis.*

ARBOR vna nobilis crux est, in cuius elongatione canit Ecclesia sancta: *Hæc est arbor dignissima in paradisi medio situata. Ex hac paradisi arbore*

ctum Eucharistiæ Christus legit, canitque propter
 eam Ecclesia: *Fructum salutiferum gustandum dedit Do-*
minus mortis suæ tempore. & rursus: A fructu frumenti
& vini multiplicati fideles, in pace Christi requiescunt.
 Cùm ergo Sacerdos ad Sacrum faciendum venit,
 cogitet ad paradisum vocari se, vt legat è cruce fru-
 ctum, è cruce, inquam, quæ in altari necessariò col-
 locatur, vt coram illa peragat sacrificium. Christus
 sanctis ac puris manibus ex arbore fructum cepit,
 legit & Dorothea; carpat & anima immolantis Sa-
 cerdotis, vt talis euadat, qualem optabat Dauid: Psal. 23, 4.
Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco
sancto eius? Innocens manibus, & mundo corde: mun-
do corde, sicut Cæcilia erat; innocens manibus,
sicut erat Dorothea.

Non peragit solus sacrificium altaris Sacerdos, Minister
Sacerdotis
Angelus.
 vitur & ipse ministro, qui locum Angeli tenet,
 cuius angelico ministerio vsus, quodammodò trans-
 mittit ad populum fructum, quem colligit in alta-
 ri. Habet Angelum Dorothea; habet Sacerdos mi-
 nistrum, qui sacris mysteriis assistit. Cùm verò non
 solum agat de communicandis populo fructibus,
 sed etiam transmittendis in cælum, cælestis Angeli
 operam implorat, & orat.

Oratio

Oratio Ecclesæ & animæ celebrantis
ad formam Derotheæ.

SVpplices te rogamus, omnipotens Deus: hæc perferri per manus sancti Angeli tu sublimè altare tuum in conspectu diuinæ Maestatis tuæ: vt quotquot ex hac altaris participatione crosanctum Filij tui Corpus & Sanguinem sumimus, omni benedictione cælesti & gratia pleamur.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur

Communica ad formam Cæcilie,
& eius insignia.

*Mystica
Cæcilia a
nima com-
munican-
tis.*

SIt non solùm in offerente Sacerdote, sed etiam in Dauid percipiente sacram Synaxim, etiam in Cæcilia virgine, quæ cantu suo celebrat Ecclesiam. Celebret quoque ipse, vt panem Angelicorum more Angelico manducet. Modulantes cælo organis cibum suum Angeli sumunt, id est cum panis è cælo descendit, vna voce cecinerunt voluntatis; & canendo declararunt, cælestem

Luc. 2, 14.

Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus

charitatis panem cum laudibus esse capiendum. Ad
 has laudes excitat virgo Cæcilia, pangit illa, *Pange*
lingua gloriosi Corporis mysterium: pange Christiane
David, in voce exultationis & confessionis, sonus epu- Psal. 41, 5.
lantis. Quid sic? ratio petenda est ex Augustino in
Psalm. 99. Nolite putare, quia deficitis in laudando: lau-
datio vestra quasi manducatio erit. Quantum laudatis,
tantum vires acquiritis; & tantum dulcescit, quem
laudatis.

Modulantibus organis sancta Cæcilia canit, ad
 cuius imitationem, sicut monet Ecclesia mater, in
 voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini.

Quam benè Ambrosius lib. de Bono mortis cap. 6.
 hanc consonantiam, hanc resonantiam describit!

Iusti anima vititur corpore velut instrumento, aut organo, Anima in-
que velut præclara artifex, quò vult obsequium corporis novata
ducit, & effingit de eo speciem quam elegerit, & eas quas suavitas,
evoluerit facit in eo resonare virtutes, pangens nunc mo- & dulce-
culos castitatis, nunc modulos temperantiæ, sobrietatis car- do.
men, integritatis dulcedinem, virginitatis suavitatem.

Resonat virtutes anima, & tamquam apis argu-
 mentosa deseruiens veniat ad fauum mellis. Pangat
 modulos castitatis, vt sine labe accedat ad Eucha-
 ristiam. Pangat modulos temperantiæ, vt tempe-
 ratis passionibus, passum Christum amplectatur.

Resonet suaue carmen sobrietatis, vt sobrietatem
& hauſtum pretioſi Sanguinis hauriat. Sone-
gritatis dulcedinem, vt totam ſe venerabili ſer-
uamento deuocet. Adiungat virginitatis fru-
ctum, vt in ſuo fonte dulcedinem ipſam de-
& oret.

Oratio Eccleſiæ, & animæ communica-
ad formam Cæcilie.

PRæbeant nobis, Domine, tua ſancta
rem, quò eorum pariter & actu delectat
& guſtu.

Conſonant Communio, & Dorothea

*Mystica
Dorothea
anima
communi-
cans.*

SIt in Dauide ad ſacram Synaxim accedente
ritus virginis Dorotheæ, vt dignus ſit qui
tur & fruatur ſacris fructibus Eucharistiæ. *Iste
fructus sunt, necessarij, & voluptarij, teſte Ambrosio
libro de Noë & arca cap. 23. fructus Eucharistiæ
Ior. 6. 54. ceſſarius eſt. Nifi manducaueritis carnem Filij hominis
& biberitis eius ſanguinem, non habebitis vitam in ſe-
Pſal. 33. 9. bis. Fructus eſt, qui miram dulcedinem affert
ſtate, & videte quoniam ſuauiſ eſt Dominus.*

*Anima in-
uoluptatis & vo-
luptatis, &
recreatio.*

Anima voluptarij, hoc eſt, ſapientie fructibus delectatur
citatius Ambroſius ait. Hos fructus facile depre-

des, si canistrum Dorotheæ consideres ac contem-
 pleris, & qui sunt in eo fructus, arbitreris esse Eu-
 charisticos. Vnde cum ad templum sanctum venis
 ut Sacramentum percipias, caelestem percipe vo-
 luptatem, ut & animam tuam alas. Alebat & suam
 sapientissima Maria, cum canebat: *Exultauit spiri-* Luc. 1, 47.
tus meus in Deo salutari meo. Exultant quoque com-
 municantes fideles, qui vno ore & consona voce
 cantant, *Ex altari tuo Domine Christum sumimus, in*
quem cor & caro nostra exultant. Vnde & Ecclesia vel
 in ipsa Dominica sacrae Passionis orat, & orare do-
 cet animam fructibus Eucharistiæ recreatam.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
 ad formam Dorotheæ.

Adesto nobis, Domine Deus noster: & quos
 tuis mysteriis recreasti, perpetuis defende
 subsidiis.

VIATICVM.

Quem libertate donaueris, nequaquam vacuum ab-
 ire patieris, sed dabis viaticum de gregibus, & de
 arca, & de torculari tuo. Deut. c. 15, 13.

Cyrellus lib. 7. de Ador. *Liberavit nos gratis Domi-*
nus: postquam verò nos liberos fecit, id est, à peccatis ab-
 sol-

solvit, adiecit seipsum viaticum tamquam victimum
 maculæ expers, concedens, ut vivificam benedictio
 participaremus, sanctam dico Carnem & Sanguinem
 Deut. 15, existimo, quod ait lex, oportere suppeditari viaticum
 23. ovis, & de frumento, ac vimo, vocatis ad libertatem

O panis infirmorum!

Ad formam Cæcilie & Dorothee
 viaticum fume.

Pfal. r. 6, 5
 Viaticum
 tollit con-
 fusionem,
 & amari-
 tudinem
 mortis.
 Psal. 118,
 80.

Non confundetur, cum loquetur inimicis
 porta; si quis ad portam mortis viaticum
 munierit, & in eius perceptione oraverit cum Cæci-
 lia, fiat cor meum immaculatum, ut non confundatur
 sacra Christi passione ortum habuit Eucharistia
 cum mors amara sit, suavissimum ac dulcissimum
 nobis hunc protulit fructum: Fructum salutem
 gustandum dedit Dominus mortis sue tempore, ut mor-
 tis amaritudinem tolleret; ac proinde dicit Spiritus
 Cant. 2, 5. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore laquei
 Floridi fructus erumpunt in Eucharistia, quos dedit
 & offert ægro iacenti, ac in lecto decumbenti
 Psal. 118, 4. Dorothea. Cum dederit dilectis suis somnum, ecce
 ditas Domini, filij; merces, fructus ventris. Psalle cor
 plo cygni morientis:

Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hereditas Do- Pfal. 126,4
mini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum.

*Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex seipsis: non
 confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.*

SIGNACVLVM cultus & vsus EYCHARISTICI,
 , SIGILLVM Cæciliæ & Dorotheæ
 impressum animæ.

CONFICIUNT elementa organum, cum cap. 19.
 Cv. 17. dixerit diuinus Sapiens, *In se elementa dum
 conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur,
 & omnia suum sonum custodiunt.* Conuertuntur quasi in
 qualitatis organo elementa, ex quibus foetus & fru-
 ctus naturales proueniunt. Fructus cælestis paradisi
 Eucharistia est, & ad eius productionem accedunt
 & conueniunt ignis diuini amoris, aqua supernæ
 gratiæ & spiritus sapientiæ Dei, quæ quidem ele-
 menta sonum suum in hoc mysterio custodiunt, &
 nobis pretiosum hunc fructum progenerant. Con-
 sonant itaque sibi Cæcilia & Dorothea, organum
 & fructus satis sibi respondent, satis conueniunt vt
 conficiant vnum signaculum cultus & vsus Eu-
 charistiæ. Consonant ambæ Reginae suæ Esther,

Vvv 3

Re-

Reginæ virginum Mariæ, quæ tota Eucharistica
 ipsa Spiritus sancti organum est, & ipsa fructus
 benedictum protulit Regem, cuius memoria in
 cra Eucharistia recolitur. De quo fructu Psal.
 Psal. 4, 8. ait: *A fructu frumenti, vini & olei sui, multiplicati*
 quasi dicat, Deus præbet vinum & frumentum
 teriam venerabili Eucharistia, quibus ritè con-
 tis, homines multiplicantur & augentur spiri-
 bus bonis in Ecclesia. Atque hic est fructus
 ritualis, quem Dorotheæ fructus, quos in ima-
 Ioan. 6, 33 depictos vides, mysticè designant. *Paxis enim Deus*
 Psal. 22, 5 *qui de celo descendit, & dat vitam mundo. Calix*
 Zach. 9, 17 *inebrians, & frumentum electorum, & vinum g*
nans virgines. Flores autem quos in calatho
 fert, repræsentant spirituales illos flores hono-
 gratiæ quas venerabilis Eucharistia dignè com-
 nicantibus præbet. Hæc enim quasi vitis fructus
 Eccli. 24, 23. suauitatem odoris, & flores eius fructus hono-
 honestatis.

ATTENTIO.

*Attende, & audi.**In omni ore indulcabitur eius memoria, & ut* Eccli. 49, 2.
musica in conuiuio vini.

Quando sederis, ut comedas cum Principe, diligenter Prou. 23, 1.
attende, quis ille Princeps sit, cuius solemnis Sigillum
memoria agitur in Eucharistia. Memoria iusti cum impressum
laudibus melliflui cantus, & musicæ, quam in orga- anima.
no suo edit cælestis Musa Cæcilia, æmula Regis Prou. 10, 8.
Davidis qui in mystico organi lusu primas tulit.
Hic Rex cultor memoriæ Eucharisticæ, ostendit,
quis fecerit, quis hanc memoriam reliquerit. Me- Psal. 110, 4
moriam fecit mirabilem suorum misericors & miserator
Dominus: & ut tantum colat Dominum, ait, Exur- Psal. 56, 9.
ge gloria mea, exurge psalterium & cithara. Loquitur
secum David, quæ est in hunc locum interpretatio
Basilij: Psalterium & citharam seipsum Propheta vo-
cat. Velut enim musico quodam organo in seipso propheti-
cam melodiam sonabat, seipsum tamquam ad hymnodiam
excitans. Attende diligenter & audi, Memoria iusti
cum laudibus dulcium & suauium fructuum, quos
cælestis Musa Dorothea profert, & cantibus suis ef-
fert,

fert, cuius æmula anima celebrantis ac commu-
 cantis respondeat: *Sub umbra illius quem deside-
 ram sedi, & fructus eius dulcis gutturi meo.* Hæc
 signum xirginalium impressio, hæc forma
 est. Adiungitur & annectitur fortius chartæ
 lum, comprimitur & forma eius exprimitur. Cuius
 chartæ instar sit particeps rationis anima, in
 Deus naturæ legem descripsit, cum agatur de
 primendo in ea signaculo sanctarum Virgini-
 martyrum Cæciliæ & Dorotheæ, opus est ut per
 dulam & accuratam mentis & cordis attentionem
 earum effigies fortiter applicentur, aptentur & im-
 primantur, quæ quidem coarctatio sine stricto
 culo dilectionis & affectionis, qua anima in
 in Eucharistiam feratur, fieri nequit.

Audi Hymnum, & attende ad imagines &
 signia vtriusque CATHARINAE. Ad hanc formam
 celebra, communica, & Viaticum sume.

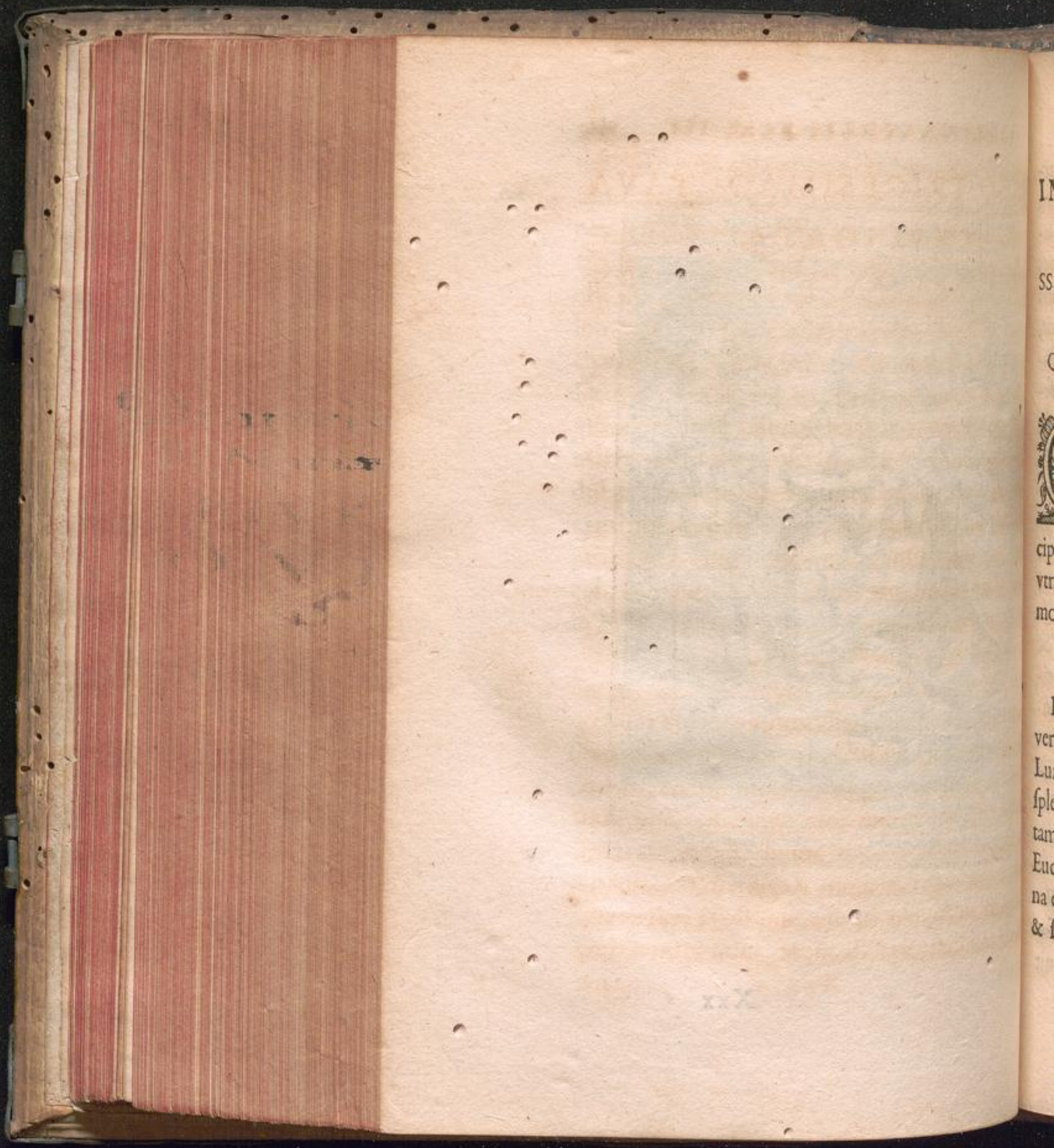
CATHERINA ALEX.
Datum, et natus;

CATHERINA SENENS.
Passum signat.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conuersatus,

Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

IN
SS
C
cip
vtr
mo

I
ver
Lu
fple
tam
Eu
na
& 1

xxx

IMAGO TRIGESIMAOCTAVA
EXPLICATA,

SS. CATHARINÆ ALEX. & CATHARINÆ SENEN.

CANENTIVM MORE CÆLESTI,

QVID DETVR IN EVCHARISTIA.

VI venit vt sacris assistat altaribus, & ^{Explicatio} sacrosancto se pabulo Eucharistiæ reficiat, obuias sibi virgines habet, quæ suis insignibus ac concentibus eum excipiunt, vt intra Oratorium adducant. Occurrit vtraque Catharina, præcedit Alexandrina, & de ^{Concentus} ^{cælestis,} more picta præcinit,

Nobis datus, nobis natus

Ex intacta Virgine.

Præcinit stylo cælesti, cuius monetur Iob cap. 38. vers. 4. *Ubi eras, cum me laudarent simul astra matutina?* Luminaria matutina laudant suum benefactorem splendidis suis insignibus, in quam formam non tam vocibus quàm accepti annuli signo, sacram Eucharistiam virgo celebrat. Regia virgo Catharina est Regibus Arabiæ similis, qui stellâ cæli ducti, & simul instructi, cælesti more, non tam verbis, quàm

XXX 2

quàm signis auri, thuris, & myrrha Desum in
ne natum coluerunt, & adorarunt. Cùm nec
regia virgo Catharina Alexandrina esset aqu
strali tinçea, sed solùm catechumena, requ
puer IESVS, vt sponsæ loco haberet illam, vot
non annuit, nuptiis suis animam indignam ca
quæ necdum lauacro Spiritus sancti fuerat em
ta. Post susceptum iam Baptisma, interuenie
renissima MARIA, puer Iesus Catharinam sp
sibi delegit, cui pronubum annulum clælebis
sus donauit.

Annuli,

Magnus hic factor, grande donum, sum
hoc beneficium est; quod etiam accipit
cùm ad nuptias Eucharistiæ sacrae adm
& mystica Catharina redditur, vt & canete
fit, *Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine*
ipsum quod cantibus & insignibus præfert Cath
na Alexandrina, cognoscit in anima communi
tis patrari D. Laurentius Iustinianus cap. 9. de
nastic. perfect. *Pia etenim mens tanti sponsi læt
presentia, venerando hoc mediante Sacramento, re
gaudio, exultatione perfunditur, humilitate deuotio
mine irradiatur, pace satiatur, roboratur fide, deu
saginatur, atque indissolubili amoris vinculo inter
demptori copulatur. Atque hanc potissimum ob cau*

(inquit S. Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 1.)
 id quod precipuis quoque aliis Sacramentis commune est,
 huic per excellentiam præ ceteris est attributum, ut singu-
 lariter Communio & Synaxis appelletur; quod nimirum
 diuisas quoque vitas nostras ad uniformem colligat deifi-
 cationem, atque deiformi diffitorum coagmentatione cum
 illo vno communicet, viuaturque.

Proxima Catharinæ Alexandrinæ Senensis Ca-
 tharina venit, sacre passionis monilibus insignita,
 qualis & ipsa efformari consuevit, ut qui datus &
 natus ex illibata Virgine fuit, passum & crucifixum
 pro nobis fuisse discamus. Canit illa:

Sparso verbi semine,

Sui moras incolatus

Miro clausit ordine.

Signat itaque cantibus & insignibus Christum pas-
 sum, cuius passionis memoriam in consecratione &
 Communione celebramus. Enimuerò (inquit sanctus
 Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. §. 12.) *quomodo no-
 bis diuina ista imitatio aliter obueniat, nisi tam præstan-
 tum memoriâ beneficiorum Dei, sacerdotalibus prædica-
 tionibus atque mysteriis iugiter innouetur? Hoc itaque fa-
 cimus, ut Eloquia iubent; in eius commemorationem. Et
 paulò post, Dum, inquit; Sacerdos aut Pontifex ad sa-
 cro sanctam ex diuino instituto procedit consecrationem, re-*

uerenter simul & vti decet, de sacrificio dignitatem
superante se purgat, ad Christum prius exclamando, Tu
xisti, Hoc facite in meam commemorationem, &c. Ad
mam igitur patientis Christi componit se Catha-
rina, cui similes; ait Damascenus lib. 4. de fide
thod. accedamus desiderio ardenti, manus in crucem
dum formantes, Crucifixi corpus suscipiamus. Vt
nobis Catharina exemplo sit, vt ad formam ve-
que nos ipsos efformemus, ac componamus ad
charitatis Sacrificium, Communionem, & Ve-
cum, quod est summum & extremum benefi-

SACRIFICIUM.

O salutaris hostia!

Celebra Sacerdos ad formam Catharinae
Alexandrinae, & eius insignia.

*Qualis Ca-
tharina, sa-
lis & ani-
ma Sacer-
dotis.*

CAtharina Alexandrina, dum canit, Nobis
tus, nobis natus ex intacta Virgine, excitat,
net & mouet animam Sacerdotis celebrantis,
tota fit virginalis, referens in se MARIAM, de
Epiphanius: Dico illam esse celum, thronum simul,
crucem, extendens enim vlnas suas Dominum portans
eamdem appello Sacerdotem pariter & altare. Sacerdos
qui ad celebrationem venit, animam altaris im-

componat, vt Christum accipiat: præferat crucem, qui manibus Christum tractat: cælum referat, qui panem de cælo ministrat: erigat in se thronum, qui Regem regum vocat, excipitque venientem. Marius Sacerdos erit, qui hæc diligenter præstet: qui que IESVM puerum mysticæ Catharinæ, puræ scilicet animæ, pro qua celebrat, ostendat & impendat.

Catharina annulum mysticum accipit, accipit & Sacerdos, cum potestas Sacerdotalis à Christo Sacerdote summo procedat, qui & annulum à Patre accepit, vt cum creatus Pontifex esset secundum ordinem Melchisedech, Sacerdotes omnes signaret. Huc pertinet quod libro de Iosepho cap. 7. Ambrosius ait: *Quid enim sibi vult annulus digito eius insertus, nisi vt intelligamus, pontificatum ei fidei esse delatum, vt alios ipse signaret?* Summa consecrandi potestas, quæ ^{Potestas} in Christo eminet, penes Sacerdotes tantum est, ^{Sacerdotis.} quibus solis datum, vt conficiant mysticam Eucharistiam. Caro Christi aurea est, pretiosus est Sanguis Christi, qui rubet & splendet instar pretiosissimæ gemmæ. Ex hoc auro & gemma hac, *Caro mea verè* Ioan. 6, 56. *est cibus, & sanguis meus verè est potus*, prouenit & procedit annulus, quem consecrat Christi Sacerdos; accipit, & simul ostendit, dum Hostiam & calicem eleuat, annularem sibi potestatem esse concessam.

Catha-

Catharina Alexandrina accipit & tenet annulum
& quidem orbicularem, qui cum sit sphaerica
mâ, satis declarat, solum Bâptismum Christi
lauacrum perfectum. Nec vllum aliud perfectum
est sacrificium præter id quod Christus in
egit, & in cruce peregit; proinde iam
Ioa. 19, pendulus dixit è cruce, *Consummatum est.*
30. Consummatum quoque est Eucharisticum sacrificium.
Zach. 9, 17. *Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius
frumentum electorum, & vinum germinans
Ex quo efficitur, vt bonos, pulchros, perfectos
consummatos postulet altare ministros. Quod
les non sint, interdum eos perficit Sacramentum
proinde Iustinianus Serm. de Eucharistia ait:
*Domini reddit hominem secundum sapientia, scientia,
virtutibus, moribus redimitum, & sanctitate
cum, si cum dilectione bibat.**

Catharina symbolum vnitatis annulum
& quidem Sacramentum pacis & vnionis Eucharis-
stia est, cuius cultus ac reuerentia exigit, vt
Matt. 5, 2. ster sacrificij concilietur fratri suo, priusquam
aram & altare gradum faciat, vnde post obla-
nem iam factam nomine Ecclesie orat, & oportet
semper orare.

*Hofia pa-
cis & vnio-
nis.*

Matt. 5, 2.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis ad
formam Catharinæ Alexandrinæ.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Domine, vnitatis &
pacis perpetuæ dona concede, quæ sub oblati
muneribus mysticè designantur.

Consonant Sacrificium & Catharina
Senensis.

Catharina Senensis mirabilem illum finem, Anims Sa-
cerdotis. quem Christus habuit, cantu suo persecui-
tur, & ut hunc finem ostendat, proponit insignia
Crucis, monet & hortatur Sacerdotem Christi, ut
vestes Sacerdotales indutus, sciat ornatum se in-
signibus sanctæ passionis, quam sacra ornamenta
signant. Cùm sacris indumentis se regit, & sic in-
dutus procedit ad altare, & in eo salutarem hostiam
immolat, totus modestus & compositus Cathari-
nam referat & imitetur.

Catharina Christum passum repræsentat, & in
sua effigie, qualis sit altaris hostia, fatis exprimit.
Benè Augustinus q. 3. ad Simplicium, cuius testi-
monio vitur S. Isidorus 3. part. q. 83. art. 1. *Solent ima-
gines earum rerum nominibus appellari, quarum imagines
sunt, sicut cùm videntes tabulam, aut parietem pictum,*
Y y dici-

vina Christi patientis imago immolatio. dicimus, Ille Cicero est, & ille Salustius. Celebratio
tem est huius Sacramenti imago representativa
Christi, quæ est vera eius immolatio. Et ideo celebratio
ius Sacramenti dicitur Christi immolatio. Hæc immo-

tiatio exprimitur in Catharina: cumque ipsa
passionis effigies existat, & stigmata IESV,
Pauli, in corpore suo portet, eiusdem Apostoli
cem vsurpans, ministris altaris dicit: *Observa-
te vos, fratres, per misericordiam Dei, vt exhibitio
ra vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placen-
tionabile obsequium vestrum.*

vina memoria. Catharina præuenit celebrantem Sacerdotem
memor redemptionis Christi, solemne mysterium
celebret. Præuenerat Christus prius in prima
secratione: *Hæc quotiescumque feceritis, in mem-
oriam facietis.* Cibus vnus Creatoris Dei attulit
uionem, vna esca venerabilis sacrificij Redemptio-
ris nostri Dei perpetuam inducit recordationem.
Vnde Ecclesia sacrosancta, cuius filia virgo Catharina
est, & ipsa referens matrem, in festo Corporis
Christi precatur, acceditque precanti Sacerdoti.

hic filius meus mortuus erat, & reuixit; perierat & reuertus est.

Vestita veste nuptiali.

Catharina prius induit & habuit nuptialem strem, quam annulo insigniretur: nisi prius quod anima simili se veste ornauerit, ab Eucharistia conuiuio confusa procul arcebitur. Confirmatur ipsum Matth. cap. 22, 11. Intrauit Rex ut uideret cumbentes, & uidit ibi hominem non uestitum nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intraffi non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit ministris: Ligatis manibus & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores; ibi erit fletus, & stridor dantis. Satis appositè Concilium Tridentinum sess. 21. cap. 1. in hæc verba decernit: Si non decet ad sacras uoluntates quempiam accedere, nisi sanctè; certè, quod magis sanctitas & diuinitas celestis huius Sacramenti Christiano comperta est, eò diligentius cauere ille debet, absque magna reuerentia & sanctitate ad id percipiendum accedat, præsertim cum illa uerba formidinis plenè

1. Cor. 11, 29.

Apostolum legamus: Qui manducat & bibit in indignum iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus Domini.

Virgo, & anima fidelis dedita deliciis Eucharistia.

Catharina post acceptum à Christo annulum Christo copulata est, ut sic voluptatum illecebrosas nec cruciatibus tormentorum adduci, nec in

potuerit ad religiosam fidem, quæ sponso suo debe-
batur, infringendam atque violandam. Discat &
anima, quæ nuptias cum Christo egit, & in Com-
munionem semel celebrauit, debitam fidem seruare ac
custodire, & pro eius fidei custodia non timere,
non curare tormenta, & blandimenta aspernari, Sa-
cramentalibus assueta deliciis, quibus gustatis, orant
in Ecclesia fideles, oret & fidelis anima.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis ad
formam Catharinæ Alexandrinæ.

Cælestibus, Domine, pastis deliciis, quæsumus,
vt semper eadem, per quæ veraciter viuimus,
appetamus.

Consonant Communio & Catharina
Senensis.

Catharina Senensis sacre passionis instrumen- Anima
communi-
canis.
tis, & certis simul argumentis ostendit ac pro-
bat, quanto sudore ac labore steterit panis cælesti
Adamo, quem homo terrenus ex altari gratis acci-
pit. Non erat casus absimilis, in quo dixit Christus
Apostolis: *Alij laborauerunt, & vos in labores eorum* Ioan. 4.
introistis. Laborauit in passione Christus, & nos la-
boribus eius fruimur. Deficit in hoc Sacramento lex
Y y 3 illa,

2. Theff. 3, illa, *Si quis non vult operari, non manducet*: siquidem

11.

sine opera communicantis feritur, metitur, con-

citur, & editur panis iste cælestis. Solum hoc

Communionem petitur, vt aperias os tuum, & Cl-

Psal. 80,

11.

stum sumas. *Dilata os tuum, & implebo illud.*

Catharina virgo sancta, lilium virginitatis, &

simul amoris, & simul virtutis florem secum porta-

& præferens in se Eucharistiam sacrosanctam, &

uitat communicantem, vt eius florida anima for-

Flores Eu-

charisti-

appetat & carpat. Christus fasciculus florum in E-

ucharistia est, in passione verò myrrhæ fasciculus

Cant. 1, 1

unde & dicit sponsa: *Fasciculus myrrhæ dilectus*

mibi, inter vbera mea commorabitur. Quid passio

portat secum, nisi myrrham amaram? Quid redim-

at sacrosancta Eucharistia, nisi lilium, rosam, florem

Confirmat Ambrosius in Psalm. 118: *Carpis rosam,*

lilium, in quo est splendor æternitatis; carpis rosam,

Domini Corporis Sanguinem; carpis inde nouum florem

qui nouum odorem dedit resurrectionis. Vterque fasci-

culus animæ Christianæ conuenit, quæ per spinas

nit ad rosam, per myrrham accedit ad Eucharistiam

Corona be-
nè regen-
tium se in
corpore, &
mente.

Catharina Senensis coronata spinis est, Catha-

rina Alexandrina coronâ redimita Regiâ. Haud de-

biè Christus coronatus est in passione, vt de spina

Regiam animæ coronam conficeret, quam accipit

in Communione: *Pinguis est panis Christi, & praebebit delicias regibus.* Regibus scilicet, qui intus & foris benè se moderari, benè se regere sciunt, & cum Ecclesia orant.

Oratio Ecclesiae, & animae communicantis ad formam Catharinae Senensis.

Protege nos, Domine, tuis mysteriis seruientes: ut diuinis rebus inhærentes, & corpore tibi famulemur, & mente.

VIATICVM.

O panis infirmorum!

Ad formam Catharinae Alexandrinae & Catharinae Senensis Viaticum sume.

Cum sacrum Viaticum accipis, pignus aeternae Viaticum certum salutis pignus. vitae, propone tibi ægrotanti vnam & alteram Catharinam sacramentalia pignora præferentem, & dic tecum, quod olim Chrysostomus Homil. 24. in Epist. i. ad Corinth. *Propter hoc corpus non amplius terrena cinis ego sum, non amplius captiuus, sed liber: propter hoc celum, & quæ bona in eo sunt, me accepturum spero. hoc corpus affixum, verberatum, morte victum non est.* Propone tibi Dauidicum, & eundem Seraphicum

cum Franciscum stigmata IESU portantem ,
munitus iam Viatico moriturus cecinit instar cyg-

Psalm. 41, 6 Clamaui ad te Domine, dixi: "Tu es spes mea, pro-

mea in terra uiuentium.

Intende ad deprecationem meam, quia humiliatus
nimis.

Libera me à persecutibus me, quia confortatus
super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum tui
tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi.

SIGNACVLVM CÛTUS & VSVS EVCHARISTIAE
SIGILLVM VTRIUSQUE CATHARINAE
impressum animæ.

Exod. 4, 26. SACRAMENTUM hoc magnum est in Christo
Ecclesia, quam ipse sibi sponsam fecit in
sua passione, vnde & illa dicit: *Sponsus sanguinis*
mibi es. Antequam ad celebrandas solemnes per-

ret nuptias, Ecclesiæ suæ, quam sibi sponsam
gerat, pronubum Eucharistiæ annulum dedit
donum simul antenuptiale præmisit. Conuenit
inter se sacra connubia, & sponsalia. Catharina
consonat Catharinæ, præsert Alexandrina sponsa
lia, Senensis nuptias innuit, indicat & promittit.

Consonant ambæ Regina suæ Esther, Regina virginum Mariæ, quæ cum tota Eucharistica sit, quem protulit ex se natum, in se ipsa passum retulit. Pulchrum sigillum vtriusque Catharinæ, in quo facies Christi Regis & Reginae Mariæ ita gloriôsè splendent.

ATTENTIO.

Attende, & audi.

In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Ecclesi. 49, 2.
& ut musica in convivio vini.

Quando sederis, ut comedas cum Principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem tuam. Pron. 23, 1. Sigillum impressum anima. Prou. 10, 8.

Attende quid fecerit Princeps, quid dederit. Memoria in istis cum laudibus, incarnationis scilicet & passionis, in quarum commendationem, sacrarum Musarum instar, vna & altera Catharina mellifluis cantu celebrant Eucharistiam, in qua Christus in carne natum & passum seipsum offert & confert.

Attende diligenter, natum in carne Christum nasci denuò in Eucharistia, ac simul cum Catharina virgine & martyre exclama: Cant. 8, 1. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera matris meæ, ut inueniam te foris,

Zzz

& deosculer te, & iam nemo me despiciat? Apprehen-
 te, & ducam in domum matris meae: ibi me docebit,
 dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum matorum
 natorum meorum. Attende diligenter, passum Chri-
 stum representari in altari, cuius particeps efficias
 & reficeris, ut comitata anima sacrae passionis
 signibus referat Senensem Catharinam, etiam
 Cant. 1, 12 que in illam vocem: Dum esset Rex in accubitu
 nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus myrror-
 elus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. Per
 sigilli impressio. Tempus nascendi, & tempus mori-
 riendi praescriptum homini est, & cum Deus
 homo dedignatus non est, eandem legem
 porariam mortalis vitae sibi praefecit ac praescripsit.
 Natus & mortuus est, & mortis suae passione
 suum consummavit. Hinc efficitur, ut quisquis
 tum simul & passum Christum recolat, in
 Eucharistica, quae praefert utraque Catharina, im-
 piat in se, & in se impressa teneat.

Audi Hymnum, & attende ad imagines
 thae, Clarae, & earum insignia. Ad hanc formam
 celebra, communica, & Viaticum sume.

IMAGO TRIGESIMANONA

EXPLICATA,

SS. AGATHÆ ET CLARÆ

CANENTIVM MORE CÆLESTI,

VBICONDITA SITEVCHARISTIA.

MYSTERIVM diuini amoris, quo seipsum ^{explicatio.}
Christus in cœnaculo tradidit, virgines
Agatha & Clara exponunt & declarant.
Canit insignibus virginalium vberum.

Agatha,

In suprema nocte cœna

Recumbens cum fratribus,

Observata lege plenè.

Accedit Clara manibus gestans Sacrarium, ac con-
cinit,

Cibis in legalibus,

Cibum turbæ duodenæ

Se dat suis manibus.

Carmen Hymni ritu cœlesti canunt. Cœlorum ritus ^{Concensus}
tetigit Iob, cum cap. 35, 10. dixit: *Ubi est Deus, qui* ^{cœlestis,}
fecit me, qui dedit carmina in nocte? Dedit astris car-
mina in nocte, quæ non tam vocum sono, quàm
Zzz 3 signo-

signorum argumentis in gloriam conditoris diu
 modularentur. Habent carmen in nocte Agathae
 Clara, vt, more illo caelesti, mysterium postremae
 coenae in coenaculo, & qua nocte tradebatur, Domi-
 nus Iesus celebrauit, suis insignibus & ipse con-
 lebrent. Christus in coena postrema Eucharistiae
 viscera amoris aperuit & effudit, *nostrique* (vt S. Do-
 nysij verbis vtat Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 3. 4.)
secum unificam communionem benefice excogitauit,
que in nobis humilia sunt, diuinissimis suis vniens
lentiis, vt & nos ipsi, tamquam membra corporis,
eiusdem immaculatae ac diuinae vitae idemtitatem cogno-
mus. Effusam hanc charitatem ostendit Agatha
 martyr, cuius mira in Christum charitas in ma-
 la auulsa elucet. Eluxit prius in Christo, qui
 amore accensus, in supremae nocte coenae reco-
 bens cum fratribus in coenaculo seipsum veluti
 fudit, & se totum euiscerauit. Agatha stem-
 ma suo insignita, summæ Christi dilectionis & amoris
 viscera signat.

Vberum, Horum vberum sacrorum dulcedine delibata
 sanctus Laurentius Iustinianus cap. 9. de Monachis
 perfectione exclamat: *Talia nempe sunt membra*
tua, o Domine Iesu, taliaque amoris encania, que me-
cis tuis deuotis & dilectis per hoc sacrosanctum mysterium
conferuntur.

conferre dignaris, ut omnem transeuntis vite superent
delectationem.

Cùm Christus consecrauerit seipsum, & se in ^{Sacri Ci-}
cenaculo manibus propriis tradiderit, & adhuc ^{borij.}
tradat, ne quid de prioris dilectionis feruore remi-
sisse videatur, adiungitur Agathæ Clara, quæ, dum
impius & barbarus hostis inuaderet monasterium,
sacrum Ciborium arripuit, ut hostili se opponeret
incurfioni. Opposuit se Clara, quæ virginalibus
manibus custodiam venerandam tenens, modum,
quo se Christus dedit, clarè satis ostendit; & Chri-
stus, cum Claræ & sacris eius sororibus dixerit, *Ego*
vos custodiam, satis perspicuè indicat ipsa sub tuta
custodia ac protectione fuisse. Exclamat propterea
citatus iam Iustinianus: *O quàm celebria sunt cibaria*
hec! ô quàm munita præsidia! Hæc perpetua subsidia
& præsidia simul sunt, Christo ipso dicente: *Ecce* ^{Matth. 28,}
ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi: sum ^{20.}
vobiscum in tutelam, in sacrificium, Communio-
nem, & Viaticum.

SACRIFICIUM.

*O salutaris Hostia!*Celebra Sacerdos ad Agathæ formam,
& eius insignia.*Mystica
Agathæ,
anima Sa-
cerdotis.*

Agatha insignita vberum ferculo, mon-
na esse sacrificia, in quibus seipsum Christus
obtulit & immolauit. Cruenta & incruenta habet
duo vbera Christi præfert, alterum sanguinem
rit, alterum lactis liquorem effundit; Christus
cruce sanguinem, in mensa lac niueum propin-
vbere de cælo pleno. Huius sacrosanctæ Hostiæ
Tren. 4,7 immolationis ministri sunt Nazarei *viridiores*
saphiro pulchriores, rubicundiores ebore antiquo. Sic
go in offerente sacrificium candor virginitatis, pu-
chritudo virtutis, & ardor diuini amoris, vnde
anima virginem Agatham referat, dignè Deo ob-
rat, & fugat simul materna vbera Christi.

Agatha martyr vbera & vulnera præfert. Præ-
lerat Christus antea: in passione vulnera habuit,
consecratione ostendit & exponit vbera sua. Ce-
sonant sibi mysteria sanctæ Crucis & altaris, pas-
sionis & consecrationis; vnde & Sacerdos con-
tus cruce celebrat, & oblatum Sacrificium læp-

mè cruce lignat, sapissimè benedicit. Inter Vulnera Crucifixi, & vbera virginis Matris, constitutus deuotus ac mellifluus Bernardus Abbas depingitur, vt ab vberè & vulnere esse partus ostendatur. Ad hanc formam constitutus in altari, succum lactis & sanguinis ab vberè & vulnere Sacerdos trahit, vt deuotus totus sit, totus mellifluus fiat.

*Mellifluus
Sacerdos.*

Agatha Sacerdotes excitat vt perpendant, quod lib. de Fide ad Petrum, parte I. Augustinus proponit considerandum. *Considerate, inquit, diligenter ineffabilia viscera pietatis, perpendite immensum & inuestigabile pondus diuinae charitatis. Quia enim in rebus humanis inuenire non poterat pretium nostrae redemptionis, Redemptor noster seipsum obtulit Patri pro nobis hostiam in odorem suauitatis.* Considerauit Agatha hoc tam grande beneficium, & diuino se mancipauit seruitio, tantique hoc fecit, vt dixerit: *Multò praestantior est Christiana humilitas, & seruitus, Regum opibus & superbia.* Haec eadem vox ministri altaris esto.

*Penes Sa-
cerdotem
viscera
Cogniti
deposita.*

Oratio Ecclesiae, & animae celebrantis
ad formam Agathae.

PRO nostrae seruitutis augmento, sacrificium tibi, Domine, laudis offerimus; vt quod immèritis contulisti, propitius exequaris.

A a a a

Con-

Consonant Sacrificium & Clara.

*Mistica
Clara ani-
ma Sacer-
dotis.*

CLara virgineis manibus sacrum Ciborium
cens cantum edit, *Se dat suis manibus*: et
mysterium Dauidicum, cuius sacra Scriptura
minit 1. Reg. 21, 13. Cùm Dauid ad Regem
duceretur, *immutauit os suum coram eis*, & collo-
tur inter manus eorum, siue ferebatur manibus.
Quam translationem admittens, & simul ex-
dens Augustinus in Psalm. 33. ait: *Hoc verò, si
quomodo posset fieri in homine, quis intelligat? Quomodo
portatur manibus suis? Manibus aliorum potest
homo; manibus suis nemo portatur. Quomodo intelligitur
in ipso Dauid secundum litteram, non inuenimus. Quomodo
batur enim Christus manibus suis, quando comest
ipsum suum Corpus*, ait, *Hoc est Corpus meum.*

Math. 26,
26.

Marc. 14,
22.

Ioan. 6,
58.

Clara suis se manibus tradidisse Christum
brat, Christum scilicet, qui dixit in Euan-
Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter
trem: & qui manducat me, & ipse viuet propter
Pater suis manibus suo seipsum Filio dedit, & cum
propriam ei diuinitatem communicauit; & cum
suis manibus totum, quod ipse est, nobis Christus
largiatur, conuenienter S. Ioannes ait: *Sicut misit
viuens Pater, & ego viuo propter Patrem*: &

manducat me, & ipse uiuet propter me. Quod si de
 missione facta in carne Christus agat, propriis et
 iam manibus Pater nobis Filium donauit. Sic Deus <sup>Sacerdos
 sit Maria-
 nus.
 Ioan. 3, 6.</sup>
 dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret. No-
 bis datus, nobis natus ex intacta Virgine est, quæ
 & vices sacras Sacerdotis egit. Christus ergo qui da-
 tus à Patre est, suisque se manibus tradit & commu-
 nicat Sacerdotibus, virgineos totos ac Marianos esse
 desiderat, ut fideles dispensatores mysteriorum Dei
 existant.

Clara ultro se Religioni vouet, ut grata sit Deo,
 qui suis se manibus Claræ tradidit. Totam se obtu-
 lit in sacrificium, ut tantum solueret beneficium.
 Ergo Sacerdos tantæ largitatis memor, erumpat in
 illas voces: *Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ* <sup>Psal. 115,
 12.</sup>
retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Do-
mini inuocabo. Vota mea Domino reddam coram omni po- <sup>Sacerdos,
 si religio-
 sus sit, sub
 protectione
 Christi est.</sup>
pulo eius. Calicem accipiens Sacerdos reddat & re-
pendat vota quæ Clara religiosa reddidit. Christus
in Eucharistia typus paupertatis est, cum sit in
mundo, & de mundo nihil habeat: habet & ac-
ceptam animam, quæ voto paupertatis adstricta,
bonis terrenis renuntiat. Christus in Eucharistia
magister est obedientiæ, cum Dominus dominan-
tium sit: statim ac Sacerdos dicit, Hoc est enim corpus <sup>Matth. 26,
 26.</sup>
meum,

Aaaa 2

meum,

meum, in ipso puncto dicto Sacerdotis obtemperat
 proinde gaudet anima, quæ sua voluntate se
 & Dei ac sui vicarij se consecrat, & regi se
 permittit imperio. Christus in Eucharistia
 Zach. 9, 17. tatis fons est, cum sit *vinum germinans virgines*
 et & Virginis filio anima quæ castitatem ama-
 colit, atque in custodiam sui capit & assumit
 rabile Sacramentum, similisque Claræ orat,
 & orat Ecclesia.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
 ad formam Claræ.

HÆc hostia, Domine, placationis & la-
 tua nos protectione dignos efficiat.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur

Communica ad Agathæ formam,
 & eius insignia.

*Mystica
 Agathæ,
 anima
 commu-
 nicantis.*

Cant. 1, 1.

AGatha virgo gloriosa, sacra vbera Christi
 lebrat, & ostendit quorum particeps fit
 ma cum accipit Eucharistiam. Quæ accedit
 Christum anima, virginæ petit osculum,
tur me osculo oris sui; & Christus vbera porrigit,

de & illa statim exclamat: *Meliora sunt vbera tua vino, fragrantia unguentis optimis.* Hunc eundem locum versans Ambrosius lib. de Isaac & anima cap. 3. dicit: *Illam osculum poposcit, Deus Verbum se & totum insudit, & nudavit ea viscera sua, hoc est dogmata sua, & interioris sapientiae disciplinas, & unguentorum suorum dulci odore fragrauit. Quibus capta iam dicit vberiorum esse iucunditatem diuinae cognitionis, quam letitiam omnis corporea voluptatis.* Haec sunt sapientiae interioris mysteria, quae cum anima praegustauerit, vberibus Christi adhæret, à quibus nequit diuelli.

Agatha virgo praeclara, ostensis in ferculo vberibus, tacita insinuat, quod Homilia 60. ad populum locutus est Chrysostomus: *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius? Quis pastor, inquam, membris suis oves suas nutriuit? Multae matres post partum aliis nutricibus infantes suos dederunt: quod ipse facere noluit, sed proprio corpore nos alit, & sibi coniungit atque conglutinat.* Et rursus Homil. 83. in Matth. *Nonne videtis, quanta promptitudine paruuli papillas capiant, & quanto impetu labia vberibus insigant? Accedamus nos quoque cum tanta alacritate ad hanc mensam, & ad vbera poculi spiritualis.*

Agatha praeterea, ostensione vberum facta, tacita innuit quod Iustinianus cap. 4. de Triumphali

Christi agone tradidit. Cuius ista meditantis non tibi
 liat cor? viscera moueantur? inflammetur corporis
 num, & totius animæ non reuiuiscat spiritus? Charitas
 summa, profunda humilitatis, & virtutis est hoc gra-
 spectaculum. Conueniunt paruulis vbera, & my-
 ria Corporis Christi non elatis, nec superbis, sed
 humilibus decreta sunt. Grande hoc humilium
 spectaculum est, cuius ille dignus est, cui fas est
 cere: Domine, non est exaltatum cor meum, neque
 sunt oculi mei. Neque ambulauit in magnis, neque in
 rabilibus super me. Si non humiliter sentiebam, sed
 tui animam meam. Sicut ablactatus est super matrem,
 ita retributio in anima mea. Cùm iam adoleuit
 ablactatur: & quisquis se extollit & effert, factus
 Eucharistiæ vberibus indignus est, dignus qui
 militer orat.

Paruulis
 infirmis
 data.

PL. I. 30. I

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
 ad formam Agathæ.

SVmpsimus, Domine, sacra dona mysterij, hu-
 militer deprecantes, vt quæ in tui commemorati-
 one nos facere præcepisti, in nostræ proficiant
 firmitatis auxilium.

Consonant Communio & Clara.

Clara gestans in manibus virgineis Christum, ^{Mystica} Clara ani-
 monet communicantem Dauidem, vt excla- ^{ma com-}
 met cum Chrysostomo lib. 3. de Sacerdotio: *O mira-
 culum! o Dei benignitatem! Qui cum Patre sursum se-*
det, in illo ipso temporis articulo omnium manibus per-
tractatur, ac se ipse tradit volentibus ipsum excipere et
amplecti. Hunc eundem Dei Filium suis manibus
 & amplexibus apprehendit virgo Clara, docetque
 fidelem animam Christum in Eucharistia capere,
 recipere & amplexari. Ergo cum venis ad Commu-
 nionem, excipe Christum venientem, non, vt aliàs
 in domum Mariæ & Marthæ, vt pasceretur, sed po-
 tiùs vt te ipse pascat, nutriat, & alat. Amplexare de
 celo delapsum Christum, te tuosque amplexus af-
 fectantem & sollicitantem, vt Deum, qui te am-
 plectitur, amplectaris. Benè prouisum est, vt suis
 se manibus Christus daret: amplexantis enim hoc
 est, vt se suis manibus amanti tradat. In mutuos
 amplexus ruunt Christus & eius communicans,
 vnde & dicit: *Qui manducat meam carnem, & bibit* Ioan. 6, 57.
meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Vnus in
 altero manet, si mutuus ac firmus complexus inter
 vtrumque intercedat.

Cum

Cum esset in extremo periculo Clara, ad defensionem sui suarumque Monialium confugit ad Eucharistiam, in qua secunda custodia, fida tutela

Psal. 120, 5 Dominus protectio tua super manum dexteram tuam. diem sol non uret te, neque luna per noctem. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in seculum. Ergo si quando tuus sis undique cinctus periculis, undique in corpore & animam simul inuadant, habes ad certissimum ad quod te recipias, sacramentum Eucharistiam, ubi Deus ipse protector est, & ad eandem, super manum dexteram tuam. Manus, ut Ambrosius lib. 6. Hexaem. cap. 9. est totius corporis propugnaculum, capitis defensatrix: supra hanc dexteram, siue potens siue impotens illa sit, totius corporis propugnaculum & totius capitis defensatrix sacra Eucharistia est.

*Aylum
Eucharistia.*

Clara vocem claram illam audiuit, Ego vos defendam, cum manum extendit ad Dominum cernit tutum in altari. Quid autem hoc sibi velit, declarat Ambrosius lib. 2. de Abraham cap. 10. Filium extendere manum ad Dominum, manus operaria non anime est. Hanc non ad terrenæ arboris pomum sed ad Dominum extendit, qui dicit: *Corpus meum*

*Ioan. 5,
56.*

est cibus, & sanguis meus verè est potus. Qui capiunt hunc ipsum Dominum, sibi dictum arbitrentur, Ego vos custodiam, quemadmodum Claræ & sororibus significatum est. Confirmat id ipsum in I. ad Corinth. cap. II. Anselmus: Testamentum nouum in Christi <sup>Testamen-
tum men-
tis & cor-
poris.</sup> Sanguine consecuti sumus, per quod ad nouam hereditatem perueniamus; quia beneficij diuini sanguis testis est: vnde & ad tuitionem corporis & animæ nostræ Sacramenta eius percipimus, quia caro eius pro salute nostri corporis est oblata, Sanguis verò pro anima nostrâ effusus est, ut vtraque nostri substantia hereditatem vitæ perennis accipere possit. Dicitur etiam testamentum in Sanguine eius, quia munit & defendit nos aduersus calumnias hostis antiqui, ne caelestem nobis hereditatem possit auferre, sicut litteræ illa, quæ vocantur testamenta, heredem muniunt aduersus calumniatorem, ne tollat ei hereditatem. Confirmat id ipsum oratio.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
ad formam Claræ.

Preceptio Corporis tui, Domine Iesu Christe, quod ego indignus sumere præsumo, non mihi proueniat in iudicium & condemnationem, sed pro tua pietate profit mihi ad tuta mentum mentis & corporis.

Bbbb

VIA-

VIATICVM.

*O panis infirmorum!*Ad formam Agathæ & Claræ
Viaticum sume.*Viaticum
dulce refri-
gerium.*

CHristus moriturus sacra vbera Eucharistiam ostendit & simul dedit, vt lactis celestis quorem fugeret homo, vnde non modò vitam ritalem hauriret, sed etiam mortem dulcem ac vitam perciperet. Nutrix, quæ dura sunt & amara sumit, sumpta conuertit in lactis naturam & in dulcedinem, vt blanda illa ac suauia alimonia reddat infanti. Reddit & Christus mortem, quæ cum amara & dura foret, absorpsit, & nutricis claræ instar vbera mystica suis manibus aperit ac purgavit, in quibus mors ipsa dulcescit. Suaue hoc viaticum secum gerunt Clara simul & Agatha, & ipse in suo exitu Dauid precatur & postulat.

*Psal. 38.
13.*

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas, quoniam aduena ego sum apud te: & peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, vt refrigerer prius quam abeam, & non plus non ero.

SIGNACVLVM CULTVS & VSVS EYCHARISTICI,
SIGILLVM Agathæ & Claræ
impressum animæ.

NUtrix non solum infantem lactat, sed si quid periculi est, eundem amplectitur. Christus sacra vbera sua porrigit in Eucharistia, vt hominem alacritate ac nutriat; & dum periculum instat, arcte amplectatur, annectit sacris vberibus, vt periclitantem defendat ac custodiat. Consonant in hoc sigillo vbera & custodia Eucharistiæ, Agatha & Clara concordant. Consonant ambæ Reginae suæ Esther, Reginae Virginum MARIAE, quæ tota Eucharistica facta, vberibus de cælo plenis panem cælestem lactauit, suis manibus gestauit, & ministravit in sacrae passionis memoriam, prius in cœnaculo, nunc in Ecclesia celebratam.

ATTENTIO.

Attende, & audi.

*In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Eccli. 49, 2
& vt musica in conuiuio vini.*

Quando sederis, vt comedas cum Principe, diligenter attende, vbi Sacramentum suum instituit, Prou. 23, 1.
Sigillum
impressum
animæ.

Bbbb 2

&

Luc. 22, 20 & iusserit, *Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis.* Fecit in sanctuario cenæ extremæ

Prou. 10, 8. *moriæ sui: Memoria iusti cum laudibus, vberum mirum & manuum, quibus Christus seipsum tradidit.* Hinc illa vox animæ Agathæ similis oritur

Cant. 1, 3. *Introduxit me Rex in cellaria sua, exultabimus & letabimur in te, memores vberum tuorum super vinum.* Attende diligenter, vt & similis virgini Claræ attende quoque tua tanti mysterij cenaculum, & hinc

Cant. 1, 6. *Indica mihi quem diligis, & ubi pascas, ubi cubes in meridie.* Vbi pascas non de manibus Angelorum, sed de suis ipsius manibus, quibus te ipsum largitus es, & adhuc largiris. Sic virginale signaculum imprimitur, & consummatur.

Audi Hymnum, & attende ad imagines Luce & Teresiæ, & earum insignia. Ad hanc formam labra, communica, & Viaticum sume.

IMAGO QUADRAGESIMA
EXPLICATA,

SS. LUCIÆ ET TERESIÆ
CANENTIVM MORE CÆLESTI,

QVIBVS AVXILIIS FACTA SIT EVCHARISTIA.

HABET spectacula mundus, habet & Christi ^{Explicatio}
stus, quorum omnium maximum est
mysterium Eucharisticum, de quo an-
tè dixerat Iustinianus: *Charitatis summe,*
profunde humilitatis & virtutis est hoc grande spectacu-
lum. Diuinum hoc spectaculum nobis in mysterio
Synaxeos pulcherrimè repræsented sanctus Diony-
sius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 2. dicens: *Porro vbi*
Pontifex sacrosancta Dei munera collaudavit, diuinissima
consecrat mysteria, qua etiam celebrata sub Symbolis sa-
crosancte propositis in aspectum ducit; exhibitisque diuino-
rum operum muneribus, ad sacrosanctam eorundem com-
municationem, cum ipsemet accedit, tum ceteros inuitat.
Quid & quibus auxiliis in proposito exhibeatur spe-
taculo, cantu suo exponit virgo Teresia:

Verbum caro, panem verum

Verbo carnem efficit:

Fitque Sanguis Christi merum.

Edit

*Concentus
caelestis,*

Edit cantum suum Tereſia more caelorum, de
rum concentu legimus Iob 38, 37. *Quis enarra-
lorum rationem, & concentum caeli quis dormire facit?*
Hic concentus caeli, qui numquam dormit, in
consistit inspectione & spectatione, cuius auiden-
cerdos in Miſſa diuina Iacobi ſupplex orat: *ſu-
era enigmatum, quae ſymbolicè hoc ſancto ſacrificio
dantur, clarè nobis oſtende, & imple oculos noſtri
æus luce tua incomprehenſibili.*

*Clara ſi-
dei,*

B. Virgo Tereſia donata fuit mirabili prouidentia
vt diſcerneret quænam conſecrata Hoſtia eſſet
inde ſic perſpicax exhibetur, vt ſub formis
mentalibus Agnum Dei contempletur & intuetur
Hanc gratiam bona Mater videtur ſic accepit
illam poſſet transfundere: & quidem illam tranſ-
dit in venerabilem filiam Annam de Ieſu, &
Matris dignam prolem, quæ floruit in Hiſpania
Gallia, vnde in Belgium venit, & Regium De-
ceatorum condidit Monafterium, vbi illuſtra-
raculis requieſcit. Hæc venerabilis filia, & ſacra-
ſorum mater, heres ſpiritus & gratiæ quæ in
cta Tereſia reſplenduit, hoc donum habuit, vt
ipſa claro cerneret intuitu, an ſub accidentariis
mis conſecratus Chriſtus contineretur. S. Dionyſius
Areopagita Eccleſ. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 1. l. 1.

mentis ad Christum sub sacris speciebus contem-
plandum perspicacitatem hacce oratiuncula preca-
tur, sic Ven. Sacramentum alloquens: *Sed tu, o di-*
uinissimum ac sacrosanctum Sacramentum, circumposita
tibi symbolicè anigmatum operimenta reuelans, liquidò no-
bis manifestaris, mentalesque nostros obtutus singulari &
apertâ luce adimpleto.

Consonat sancto Dionysio Iustinianus cap. 9. de
Monast. perfect. dum agens de Eucharistia, conclu-
dit: *Aperi igitur, o melliflue amor; aperi, inquam, o di-*
uina bonitas, interiores fidelium oculos, ut formatae fidei
irradiati lumine mereantur videre te. Exclamat satis op-
portunè Cellens Abbas lib. 1. de Panib. *Mirabilis po-*
tentia Dei, qua panis in carnem, & vinum conuertitur in
sanguinem; mirabilis aequè potentia, qua sic tanta res agi-
tur, ut sub signaculo fidei clausa, solis mundis fidei aspecti-
bis intra velamen appositum penetretur.

Accedit Terefiæ virgo Lucia oculis corporeis pri-^{obscura}
uata, sicut & vulgò depingitur: iuxta suæ picturæ^{fidei.}
rationem cãntat & ipsa,

Et si sensus deficit:

Ad firmandum cor sincerum

Sola fides sufficit.

Siquidem hæc sola est (vñ S. Dionysius Myst. Theol.
cap. 1. loquitur) *Theologia Christianorum præses, quæ diri-*

Cccc

git

git nos ad mysticorum oraculorum plusquam indero-
 bile, & plusquam lucens ad summum fastigium, obli-
 plicia & absoluta, & immutabilia Theologia mystica
 riuntur in caligine plusquam lucente silentij arcana
 tis, quæ in obscuritate tenebrosissimâ plusquam claris
 superlucet, & in omnimodâ intangibilitate atque
 litate, præ pulchris splendoribus mentes oculis capti-
 peradimplet. Faceſſat hinc igitur illa vox, *Niſi
 non credam. hæc melior: Credam, licet non viderem.*
 Ioan. 20, 26. *Beati qui non viderunt, & crediderunt. Grandis
 30. spectaculum est, vbi qui immolat & communitur
 lumine oculorum non indiget, vt tantis mysticis
 fruatur, quæ verbo diuino fiunt.*

SACRIFICIUM.

O salutaris Hostia!

Celebra Sacerdos ad Teresiae formam
 & eius insignia.

*Mystica
 Teresa,
 anima of-
 ferentis.*

Teresia sacram intuetur Hostiam, & eam
 Sacerdotem, vt Dei Agnum, quem
 consecrat, & simul indicat, ac si clarè illum
 ret, summa reuerentia colat. Cùm panem
 crat, dicit, *Hoc est enim corpus meum;* & cùm
 lat calicem, ait, *Hic est enim calix sanguinis me-*

Matth. 26,
 26.

Mar. 14,
 22.

quidem Agnum, quem Ioannes digito demonstra-
uit, Sacerdos indicat in altari, cum illum offert; &
cum illum edendum distribuit, inquit, *Ecce Agnus* Ioan. 1. 29.
Dei, ecce qui tollit peccata mundi, ut animam commu-
nicantem ad eius visionem alliciat. S. Bonaventura
multas adducit causas in Expositione Missæ, quare
Sacerdos, post factam consecrationem, Hostiam in
altari eleuet. inter alias satis apposita illa: *Eleuat Sa-*
cerdos Corpus Christi, quasi dicat, Prius vidistis panem
in altari, sed modo, consecratione peracta, videte verum
Corpus Christi.

Teresia Agnum Dei intuetur, qui cum sit splen-
dor gloriæ, lumen de lumine est, & verus sol diui-
nitatis, ad cuius aspectum veniens dicit initio Mis-
sæ Sacerdos, *Introibo ad altare Dei, ad Deum qui le-* Psal. 42, 4.
tificat iuuentutem meam. Hæc iuuentus aquilæ est, de
qua Dauid, *Renouabitur ut aquila iuuentus tua.* Se-Psal. 102, 5.
nescit aquila, nec cibum capit: senescit, nec solem
penetrat claro intuitu: iuuenescit aquila, & escam
capit: iuuenescit, & solem fixis oculis contempla-
tur. Renouetur ergo, Sacerdos, iuuentus tua: come- Anima Sa-
das de altari cui seruis, & in altari fixis oculis con- cerdotis in-
templeris lucernam cælestis Ierusalem. *Lucerna eius* Apoc. 21,
est Agnus. 23.

Teresia super se ipsam assurgens Agnum Dei
Cccc 2 spe-

speculata est: & Sacerdos altis ac sublimibus cogitationibus tractus & raptus, omnia inferiora relinquit, anhelat ad superiora, cupiensque secum constantibus simul in altum trahere, dicit ante Consecrationem, *Sursum corda*. Volat in sublime Sacerdos, interdum ita in sublime volat, ut Christo in carnis hæreat, videat, & perfruatur. Videbat & fructus P. N. Ignatius, qui dum Missam celebraret, Conceptum in Sacrificio altaris intuitus est. Cupit esse Ignatianus, & simul Terecianus esse Sacerdos orat cum sancta Matre fidelium.

visus elevationis.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis ad formam Tereciæ.

Cælesti lumine, quæsumus Domine, semper ubique nos præveni: ut mysterium, cuius participes esse voluisti, & puro cernamus intuitu digno percipiamus affectu.

Consonant Sacrificium & Lucia.

Mystica Lucia anima Sacerdotis.

1. Cor. 11, 23.

Lucia oculis corporeis renuntiat, & renuntiat re secum docet Sacerdotem qui mysteria Christi celebrat. Christus ipse, in qua nocte tradebatur, sacrificium suum peregit, & ostendit satis, altari locaustum esse mysterium fidei, non visionis claræ.

spectaculum. Agnus noctu immolabatur, & noctu celeste manna delabebatur; in quorum typis mystica panis & Agni immolatio adumbrabatur. In memoriam celebrationis quam Christus de nocte fecit ad lucem candelarum & lucernarum, sapienter constituit Ecclesia, vt licet in præsentia solis & pleno die Missarum solemnia fiant, candela in altari accendantur, nec solis ratio habeatur; vt nouerit mundus ipse, cuius est oculus sol, oculis opus non esse, vbi mysterium fidei agitur & celebratur.

Lucia suorum oculorum lumina Deo consecrat, & offerre visum suum Sacerdotem docet, vt mysterium fidei fidelis offerat Deo. Mystica eleuatio oculorum in Sacerdote. Cùm sanctam & puram Hostiam libet & immolet, oportet vt sanctus ac purus existat: & cùm Sanguinem noui & aeterni testamenti, mysterium videlicet fidei, consecret, opus est, vt minister fidelis sit. Et quidem Christus in prima sui consecratione eleuatis ad Deum Patrem suum omnipotentem oculis ad sacrificium venit, & instruxit Sacerdotes, vt ad sui imitationem lumina oculorum suorum prius offerant Deo, si velint dignè mysterium Eucharisticum conficere.

Lucia cæca, cæcum Sacerdotem benè regit, & benè ducit ad altare, in quo patientem Christum immolat. Et quidem patientis Christi illa vox est:

Cccc 3

Oculi

Pfal. 87.
10.
Pfal. 37.
11

Fides.

Oculi mei languerunt præ inopia. Et fortè illa: *Es languerunt oculorum meorum, & ipsum non est mecum.* Cum igitur patientis Christi personam gerat in altari Sacerdotum celebrat, benè egerit officium suum, cum in se statu constituat, in quo est virgo Lucia, & dicitur non solùm queat, *languerunt oculi mei*, sed etiam firmare, *& lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum*, ac simul orare fidei virtutis studiosus, & Ecclesia orat.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
ad formam Lucie.

Redemptionis nostræ munere vegetati, sumus Domine, vt hoc perpetuæ salutis auxilio fides semper vera proficiat.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur

Communica ad formam Teresie,
& eius insignia.

*Mystica
Teresia
anima
communi-
cantis.*

Teresia, vt in eius historia legimus, donatam iam beatitudine, viro Religioso apparuit, & monuit, vt filias suas instrueret ac doceret ita ceteram Eucharistiam se gerere, quemadmodum Sancto

rum animæ circa Deum in regno cælorum se habent. Animæ regnantium ciuium in cælesti patria intuentes Deum beantur, animæ quoque Christianæ videntes Eucharistiam felicitate donantur, cùm Deuteronomij 33, 28. scriptum legamus: *Habitabit Israël confidenter, & solus. Oculis Iacob in terra frumenti & vini, calique caligabunt rore. Beatus es tu Israël, quis similis tui popule, qui saluaris in Domino?* Hanc eandem beatitudinem affectabat olim Dauid, cùm exclamaret: *Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?* Subiungit: *Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei. In voce exultationis & confessionis, sonus epulantis.* Hæc autem magna beatitudo est. *Beati oculi, qui vident quæ vos videtis.* Luc. 10,

Huc pertinet quod ait Cyrillus lib. 11. in Ioannem cap. 27. *Filium Dei natura Patri unitum, corporaliter substantialiterque accipientes clarificamur, glorificamurque, supræ facti naturæ participes.* Beata Terefia, & anima etiã beata, quæ accedens ad Eucharistiam ait, *Dominus pascit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ* Psal. 23, 1.
ibi

ibi me collocavit. Nihil deest in cælo Beatis, & Deum in throno maiestatis intuentur: nihil de animæ, quæ Deum ipsum in Eucharistia contemplatur. Beata certè anima, quæ gloriæ aspectum sectans, ad cæleste manna recurrit, præuenit cælestis solis, ut accipiat benedictionem.

Psal. 62, 1. ac præuenit Dauid. *Deus Deus meus, ad te de lagilo. Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter in ro mea. In terra deserta, & in uia, & in aquosa, in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.* Gloria hæc cælestis annonæ est, de Moyse & Aaron Exod. cap. 16, 6. *Vespere sciens, Dominus eduxerit vos de terra Egypti, & manebitis gloriam Domini.* Explicant deinde vers. 8. cætionem huius gloriæ: *Dabit vobis Dominus vespere panes edere, & manè panes in saturitate.* Ad hanc que visionem gloriosam inuitantur communicantur.

Psal. 33, 9. *Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus.*

Cels. ido fidei. Beata Teresa sic vidit ut crederet, sic credit videret Christum in Eucharistia. Ad hanc cætionem fidei, qua ita credimus ut quasi Christum videamus, promouet nos Cantic. 2, 9. Ecclesia ait: *En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per nostras, prospiciens per cancellos.* Nouit oculata per cancellos accidentium penetrare, & fenestras per

nire, per quas Christum in sancta Eucharistia respiciat. Magnus hic affectus est, nec effectu suo frustratur, cum Homil. 33. dixerit olim Chrysostomus: *Quot nunc dicunt: Vellem ipsius formam aspiscere, figuram, vestimenta, calceamenta? Ecce ipsum vides, ipsum tangis, ipsum manducas.*

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
ad formam Teresiæ.

Præsta nobis, quæsumus omnipotens Deus, vt quæ visibilibus mysteriis sumenda percepimus, inuisibili consequamur effectu.

Consonant Communio & Lucia.

Lucia mysterium fidei præ se fert, & improbat Mystica Lucia anima communicantis. dicentem Thomam: *Nisi videro, non credam.* Bene Augustinus Serm. de Iacob & Esau: *Antequam videas quod videre nondum potes, crede: ambula per fidem, vt peruenias ad speciem. Species non letificat in patria, quem fides non consolatur in via.* Quanta sit hæc sacra fides, quam Lucia virgo fidelis præfert in se, declarat ipse Augustinus lib. 3. de Verbis Domini Serm. 28. *Nulla sunt quippe maiores diuitie, nulli thesauri, nulli honores, nulla huius mundi maior substantia, quàm est fides Catholica, quæ peccatores homines saluat,*

Dddd

cacos

cacos illuminat, infirmos curat, catechumenos baptizat, impios iustificat, pœnitentes reparat, iustos augmentat, Martyres coronat, Sacerdotes consecrat, regnis celestibus preparat, in æterna hereditate cum sanctis Angelis communicat. Communicat ergo cum Angelis ille, qui manducat & credit, ac per fidem percipit Eucharistiam.

Lucia virgo est illa, cui dicit Ecclesia: *Patientia.* *Patientia possedisti animam tuam, Lucia sponsa Christi, que in mundo sunt, & coruscas cum Angelis, sanguine proprio inimicum vicisti.* Fides sine operibus non est, & ut viam ostenderet Lucia fidem suam, contulit voluptatibus tormenta, mundo celum, morti mortem. Nouerit ergo mystica Lucia, que non ad Communionem, vitalem fidem suam ostendit, re, patiens laborum, mundi contemptrix, hæresis debellatrix. Lucia virgo est illa cui dixit ecclesia:

Puritas. *Agatha: Lucia virgo, quid à me petis, quod ipse propter te præstare continuo matri tue? Nam & fides tua subuenit, & ecce saluata est. Quia incundum Deo non virginitate habitaculum præparasti.* Sciat mystica Lucia, quanti fides, quanti puritas æstimantur, & quod incundum Deo habitaculum præparet, & communit in quo Deus sedem figat, figit autem per Communionem. *Ioan. 6, 57. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.*

Lucia luce ac lumine diuinæ fidei perfusa, clau-^{Defectu}sis oculis videre homines docet lucem veram in Eu-^{sensus præ-}charistia, exclamatque cum Augustino, cap. 3. So-^{ficit}liloq. *O lux, quam videbat Tobias, quando oculis clau-*
sis docebat filium vitæ viam! O lux, quam videbat Isaac
interius, quando caligantibus oculis interius filio futura
narrabat: lux, inquam, inuisibilis, cui abyssus humani
cordis est visibilis. Illuminare ergo lux mea, illuminatio
mea: illuminare huic ceco tuo, qui in tenebris & umbra
mortis sedet, & dirige pedes eius in viam pacis, per quam
ingreditur in viam tabernaculi admirabilis. Consonat &
 Oratio Ecclesiastica.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
ad formam Lucię.

Mentes nostras & corpora possideat, quæsu-
mus Domine, cælestis operatio: vt non noster
sensus in nobis, sed iugiter eius præueniat effectus.

VIATICVM.

O panis infirmorum!

Ad formam Lucię & Teresię

Viaticum sume.

Lucia virgo monet & hortatur ægrotantem, vt
postquam sacrum Viaticum acceperit, claudat ^{oculos} ^{mundum &}
 Dddd 2 ^{aperiat} ^{sibi,} ^{Deo.}

Viaticum
sumens
claudat
oculos
mundum &
aperiat
sibi, Deo.

ocu-

oculos ad ea quæ ad mundum visibilem pertinent, si moriendum sit, in fide Christi decedat, dicitur cum Bernardo iam moriente: *Non sum de hoc mundo.* Tereſia dicit patienti, *Aut mori, aut pati.* Cetera post susceptum iam Viaticum, sanctum confiteſſentem Martinum affirmantem: *Non recuſo laborem.* Attende in lecto iacentem, in quo, sicut & canonicæ ecclesia, *oculis ac manibus in calum semper intentis, oratione spiritum non relaxabat.* Renuntiauerat ille mundo, & totus erat in Deo, cui sicut Rex David hærebat, & dicebat: *Mihi autem adherere Deo bene est, ponere in Domino Deo meo spem meam: ac firmabatur.*

Pſal. 72,
28.

Pſal. 72,
25.

Quid mihi est in celo? & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei pars mea Deus in æternum.

SIGNACVLVM cultus & vsus EVCHARISTI
SIGILLVM Lucia & Tereſia
impressum animæ.

1. Cor. 13,
12.

Perſpicax sine oculis Lucia est, cui nomine delium omnium dicere licet: *Videmus manifestum speculum in ænigmate.* Videt fidelis Lucia, sed in ænigmate quidem, cuius solutio penes Tereſiam est.

quæ sub accidentibus Dei Agnum intuetur. Myste-
rium fidei ænigma est, eius tamen enodatio atque
interpretatio est Agnus, qui non aliis externis auxi-
liis & instrumentis conficitur, sed verbo solum con-
secratur immolaturque in altari, & editur in Com-
munionem. Concordant ergo inter se cæcitas oculata
fidei, & intuitio Eucharistica, quam consonantiam
duæ virgines Lucia & Terefia ostendunt in se, & in
se ipsis declarant. Consonant ambæ Reginae suæ
Esther, Reginae virginum Mariæ, quæ cum tota
Eucharistica sit, quem genuit Agnum vidit, & eum-
dem credidit non solum in cruce mactandum, sed
etiam in altari immolandum, vbi sacra eius memo-
ria repræsentatur.

ATTENTIO.

Attende, & audi.

In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Eccli. 49, 2
& ut musica in conuiuio vini.

Quando federis, vt comedas cum Principe, diligen-
ter attende, quibus auxiliis instrumentisque tan-
tum mysterium patrauerit, & deprehendes solo
verbo Hostiam & Sanguinem suum consecrasse &
immolasse. Ipse dixit, & facta sunt; ipse mandauit, & Psal. 72, 9.

Dddd 3

creata

creata sunt. Haud dubiè in sacrosanctis huiuscemodi
 PGL. 1.3.3. mysteriis *dies diei eructat verbum, & nox nocti* ad
 scientiam. Clara dies sublimis contemplationis, &
 Prot. 10.8. verò fidei obscura est. *Memoria iusti cum laudibus* c
 securæ fidei, & claræ contemplationis, quæ apparet
 in Lucia & sancta matre Teresia, ambæ factæ
 Musarum instar, laudes sacri mysterij decantant
 Luciae & animæ referentis eius fidem, dum commu-
 Cant. 3.7. nicat & celebrat, vox illa esto, *In lectulo meo per
 quesivi quem diligit anima mea.* Teresiae & animæ
 Cant. 2.9. ræ contemplantis Eucharistiam, vox illa sit: *Et
 stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, pro-
 ciens per cancellos. Et dilectus meus loquitur mihi: Super
 propera amica mea, columba mea, formosa mea, &
 ni.* Sic imprimitur, sic exprimitur sigillum in altari
 colentis venerabile Sacramentum.

Audi Hymnum, & attende ad imagines Beatae
 ræ, Agnetis, & earum insignia. Ad hanc formam
 celebra, communica, & Viaticum sume.

IMAGO QUADRAGESIMAPRIMA
EXPLICATA,
SS. BARBARÆ ET AGNETIS
CANENTIVM MORE CÆLESTI,
CVR SIT EVCHARISTIA CONDITA.

SAPIENTIA edificavit sibi domum, excidit co-
lumnas septem. Immolavit victimas suas. Mi-
sit ancillas suas ut vocarent ad arcem, & ad
mœnia civitatis: Si quis est paruulus, veniat
ad me. Veniat, inquam, ad me, ut colat & edat me,
qui propterea consecrari volui. Missæ itaque sunt
Barbara simul & Agnes, quarum prior paruulum
secum ducit Regali sanguine natum, & socium
Christi, videlicet Stanislaum, qui de manibus An-
gelorum panem Angelorum capit in præsentia eius-
dem virginis cantantis ac modulantis,

Provi. 9, 1.
Explicatio.

*Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui.*

Contemptus
cælestis,

Aptè ad hunc hymnum S. Dionysius Ecclef. Hie-
rarch. cap. 3. Parte 3. §. 7. sic ait: Tum denique sancti sa-
crorum administri, spectatoresque studiosi, sacratissimam
Hostiam sacro ritu contuentes, generali laudatione conce-
le-

Hostia,

Eeee le-

lebrant, beneficum munificumque principium, à quo
 taria nobis exhibita sunt Sacramenta, quæ sacrifici
 illam initiatorum consummant deificationem. Hinc
 hymnum alij laudis canticum, alij religionis symbolum
 pellant, alij denique, mea quidem sententia, diuinum,
 rarchicam Eucharistiam. Consonat Dionysio, &
 gini & martyri Barbaræ Concilium Tridentin
 sess. 13. cap. 5. Nullus dubitandi locus relinquitur
 omnes Christi fideles pro more in Catholica Ecclesia
 recepto, patriæ cultum, qui vero Deo debetur, huic
 sumo Sacramento in ueneratione exhibeant. Nec
 nus est adorandus, quòd fuerit à Christo Domino
 matur, institutum. Nam illum eundem Deum præ
 in eo adesse credimus, quem Pater æternus introducit
 Psal. 69, 8. orbem terrarum, dicit, Et adorent eum omnes Angeli
 Quales Angeli, talis est Barbara, talis & Stran
 totus Angelicus, totus virgineus, cultor & ador
 tor, & simul communicator diuinorum mysteri
 rum, quocum loquitur Iustinianus Sermone de
 charistia: Zelo tuo captus est, & abs te absentem
 patitur. Hinc se nascendo fecit socium, tuæ peregrinationi
 voluit habere consortium.

Agni.

Accipit secum sociam Barbara virgo & marty
 martyrem & virginem Agnetem, & simul more
 lesti canentem,

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui.

More cælesti cantat, quæ seruat ritum cælorum, in quibus non vocibus, sed insignibus exornata luminaria chorum ducunt. More cælesti cantat, in cuius commendationem sancta recitat Ecclesia: *Stans à dextris eius agnus niue candidior Christus, sibi sponsam & martyrem consecrauit.* Cantat & ipsa in honorem Sacramentalis Agni:

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui.

eò quòd (vt pulchrè docet diuinissimus Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 1.) *vetus Testamentum solummodo futura prædixerit, nouum verò ipsamet diuina Iesu opera exhibuerit; atque illud quidem quasi quibusdam imaginibus depinxerit veritatem, hoc verò præsentem demonstrarit, cum prædictionum eius veritatem effectus huius comprobarit, diuinorumque sermonum operatio diuina sit summa.* Atque subiungit:

Præstet fides supplementum

Sensuum defectui.

Hæc dicit Stanislaò communicanti: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi: hæc simul addit, Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen.* Hæc dux & magistra Sacerdotum ce-

Eccc 2 le-

lebrantium, accipientium & administrantium
 steria sacrosanctæ Eucharistiæ, quæ Hostia, Co-
 munio, & Annona viatorum decedentium est.

SACRIFICIUM.

O salutaris Hostia!

Celebra Sacerdos ad formam Barbaræ
 & eius insignia.

*Mystic
 Barbara
 anima sa-
 cerdotis.*

Barbara in se, & in suo Stanislao, qui castus
 mundus corde ac corpore floruit, satis exornatus
 fit, qualis debeat esse minister qui Ecclesiæ altari
 altaribus. Talem quærit Sacerdotem Augustinus
 Sermon. 4. de Dedicat. Eccles. In templo à Salomone
 ficato legimus duo altaria fuisse constructa: vnum
 quo animalium celebrabatur sacrificium; aliud intus,
 thymiamatis offerebatur incensum: in quibus videtur
 bimus, duo in nobis specialiter altaria esse constructa,
 poris scilicet & cordis, sicut à nobis duplex sacrificium
 Deus querit; vnum, vt simus corpore casti; aliud,
 mundi. Ergo in exteriori altari, id est corpore nosse
 ferantur opera bona; in corde verò odorem suauitatis
 doleat cogitatio sancta. Vtrunque hoc sacrificium præ-
 tulit in se Barbara virgo, prætulit in se Stanislao
 eius alumnus & cliens.

Barbara virgo tres fenestras in cœnaculo suo aperuit in honorem & gloriam sanctissimæ Trinitatis, quod iniquè ferens pater, filiam apud Præsidentem accusavit. Ergo cum Sacerdos Christi celebrat sacrificium, in cœnaculum Barbaræ virginis vocatum se esse cogitet, & in honorem Triados sanctissimæ sacrificium suum conficiat. Cogitet se ad fenestram Patris esse, cum hostiam & calicem offert, dicit enim: *Suscipe sancte Pater, omnipotens æterne Deus, hanc immaculatam hostiam; & postea, Offerimus tibi Domine Calicem salutaris.* Cogitet se ad fenestram Filij venisse, cum verba consecratoria pronuntiat, *Hoc est enim corpus meum, & Hic est calix sanguinis mei;* & cum addit, *Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis.* Cum accedit ad Communionem, ad fenestram Spiritus sancti manet, & idcirco post sumptionem Eucharistiæ mundum & purum aërem & spiritum hauriens, orationem congruam recitat.

Sacerdos celebrat in honorem sanctissimæ Trinitatis.

Math. 26, 26. Luc. 22, 20.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis ad formam Barbaræ.

Quod ore sumpsimus, Domine, pura mente capiamus, & de nunere temporali fiat nobis remedium sempiternum.

Eeee 3

Con-

Consonant Sacrificium & Agnes.

*Mystica
Agnes ani-
ma Sacer-
dotis.*

AGnes cum Agno index sacrificij altaris est, quod immolatur Agnus Dei, & in eius immolatione Angeli Sacerdotibus assistunt, sicut Hieronimus de Diuina mensa & iudicio Chrysofostomus scribit, & exclamat: *O miraculum mensae mysticae magnifice instructae, in qua Agnus Dei pro te immolatur, ad quam assistunt Cherubim, descendunt Seraphim, & angelis praediti vultus demittunt, ibi omnes Agni Sacerdote pro te legationem obeunt.*

*Sacrificium
Agni.*

Agnes cum Agno suo altaris sacrificium immolatur, & ostendit, de quo B. Augustinus Serm. 2. de Catechumenis, expendens illud, *Non relinquetis quidquam usque mane, ubi sermo de agno palatioli est, ait: Hoc nunc agitur. Comeditur enim agnus noctem huius saeculi, ut cum mane illud venerit, vesperum non habeat, non iam offeratur imago, sed ipse Agnus, quem quotidie comedimus, & cuius sanguinem bibimus: inueniamus illic eum Sacerdotem praeditum, quem hic pro nostra salute constat occisum.* mirabilis Agnus, de quo agens apud Aegem Andreas, gloriosam illam fecit confessionem, *Omni die presenti Deo ego omni die sacrifico, non thuris fumum, nec hircorum sanguinem, nec taurorum mugientium car-*

sed immaculatum Agnum quotidie in altari crucis sacrifico: cuius carnes, postea quam omnis populus credentium manducauerit, & eius sanguinem biberit, Agnus, qui sacrificatus est, integer perseverat & viuus.

Ecclesia, & anima.

In figuris præsignatur,

Cum Isaac immolatur:

Agnus Paschæ deputatur,

Datur manna Patribus.

COMMUNIO.

Ecce Agnus Dei.

Communica ad Barbaræ formam,
& eius insignia.

Barbara cum paruulo Stanislao in Oratorio Mystica
Barbara
anima
commu-
nicantis. comparet: comparauerat ipsa olim, cum deficiente Sacerdote non deficit Stanislao suo mirum in modum esurienti Communionem, quam de manibus Angelorum accepit. Mysticus Stanislaus dignus alumnus Barbaræ est, qui cultor est diuinitatis & simul humilitatis, quam & Christus ipse in sua Eucharistia profitetur. Satis benè & appositè in Psalm. 33. S. Augustinus monet: *Christus in corpore*

et

& sanguine suo voluit esse salutem nostram. Unde
 commendauit corpus & sanguinem suum? Nisi enim
 set humilis, nec manducaretur nec biberetur. Rati-
 tudinem opus. In principio erat Verbum, & Verbum
 erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Ecce cibus
 ternus, sed manducant Angeli, manducant superna
 tutes, & caelestes Spiritus, & manducant & saginam
 & integrum manet quod eos satiat & latificat. Quomodo
 tem homo posset ad illum cibum? Unde cor idoneum
 cibo? oportebat ergo ut mensa illa lactesceret, &
 paruulos perueniret. Et ideo Verbum caro factum
 habitauit in nobis. Vide ergo humilitatem, quia
 Angelorum manducauit homo, id est, Verbum illud, &
 pascuntur Angeli, sempiternum, quod est equale
 manducat homo: quia cum in forma Dei esset, non
 nam arbitratus est se esse equalem Deo, sed semetipsum
 eximaniuit.

Ecclesia, & anima.

Ecce panis Angelorum,

Factus cibus viatorum:

Verè panis filiorum,

Non mittendus canibus.

Foris canes, & venefici, & impudici, & homines
 & idolis seruientes, & omnis qui amat, &

mendacium. Apocal. cap. 22, 15. Hinc, vt S. Dionysius tradit Ecclef. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 6. Catechumenos & energumenos; eosque qui penitentia ducuntur, sacrosancta hierarchia mos patitur quidem audire sacram psalmodiam, diuinamque sacrarum Scripturarum recitationem; verum ad ea que deinceps sequuntur sacrificia spectaculaque nequaquam hos conuocat, sed perfectos perfectorum oculos, &c. Sic quoque Ecclef. Hierarch. cap. 1. §. 5. Antistites monet, vt iuxta ritum hierarchicum profiteantur sancta quidem sancte contrectare, solis autem deifica diuinis, perficientia perfectionis capacibus, sanctisque sanctissima communicare.

Consonant Communio & Agnes.

Agnes virgo, sicut in eius martyrio & Officio ^{Mystica} Ecclesie legimus, multa & quidem gloriosa ^{Agnes anima communicantis.} dixit de se, qua gloriosè de se anima post Communionem potest affirmare. Gloriatu Agnes in Domino: *Iam corpus eius corpori meo sociatum est, & sanguis eius ornaui genas meas, cuius mater virgo est, cuius pater feminam nescit. Ipsi sum desponsata, cui Angeli seruiunt, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur.* Hæc eadem gloria communicanti facile conuenit, cuius caro carni Christi coniuncta est; cuius genas pretiosus sanguis ornaui: cuius anima Agno caelesti

Ffff

de-

desponsata est, cui Angeli famulantur; cuius
 chritudinem, & ipsius communicantis sol & la
 mirantur, & pariter obstupescunt.

*Anima or-
 nata.*

Agnes: *Induit me Dominus cyclade auro texta,
 immensis monilibus ornauit me. Mel & lac ex ore
 suscepi. Ipsi soli seruo fidem, ipsi me tota deuotione
 mitto. Cyclas humanitas Christi est, auro diuini-
 tatis intexta: monilia immensa, immensa gratia
 quibus illa ornata fuit. Hæc omnia continentur in
 Eucharistia, quorum particeps fit anima, quæ
 participat Sacramentum. Mel & lac suscipit et*

*Ioan. 6, 56. Christi, qui dixit: Caro mea verè est cibus, et sanguis
 meus verè est potus. Fatetur & ipsa Cantic. 5, 1. Caro
 fauum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo.*

*Cant. 5, 1. Dixerat illi sponsus: Veni in hortum meum serua
 sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis. Sponsus
 spondet deinde sponsa: Comedi fauum cum melle meo,
 bibi vinum meum cum lacte meo. Quid myrrha est
 lacte & melle? Myrrha quidem passionis amaritudo
 quæ in hoc venerabili Sacramento mellis & lactis
 instar dulcis est. Huic ergo dulcissimo Sponsi
 uiolabilem anima fidem seruet, huic seipsam
 deuotione committat.*

Dilecta.

Agnes: *Posuit signum in faciem meam, ut non
 prater eum amatorem admittam. Signum magnam
 charitatis*

charistia est. *Signatum est super nos lumen vultus tui* Psal. 4, 7
Domine. Lumen vultus Dei resplendet in Sacramen-
 to: hoc anima nostra signatur, vt nullum præter
 Christum nec agnoscat nec habeat illa amatorem.
 Quòd si tentator inuadat, & ab Agno animam
 contendat auellere, repellat, quemadmodum Agne-
 tem legimus leonem à se reieisse. *Discede*, in-
 quit, *à me pabulum mortis, quia iam ab alio amatore præ-*
uenta sum. Præuenta sum ab alio, qui & pabulum
 vitæ est, cum dicat de se: *Sicut misit me viuens Pater,* Ioan. 6, 58.
& ego vivo propter Patrem, & qui manducat me, &
ipse viuet propter me: & rursus: Non sicut manducaue- Ioan. 6, 59.
runt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui mandu-
cat hunc panem, viuet in æternum. Discede pabulum
 mortis, cibus vitæ Christus est, à quo sum iam
 amore præuenta, cum in finem dilexit me, & se
 mecum, ac secum me stricto & arcto amoris nexu
 coniunxit ac copulauit, vnde & dicit: *Qui mandu-* Ioan. 6, 56.
cat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me ma-
net, & ego in illo.

Agnes virgo cum cælo donata esset, à dextris Desponsa-
 eius comparuit Agnus ipsa niue candidior, Chri-
 stus scilicet, qui sibi sponsam & martyrem conse-
 crauit, totaque gaudens & exultans ait: *Ecce quod*
concupiui iam video, quod speraui iam teneo: ipsi sum
 Ffff 2 iuncta

*iuncta in celis, quem in terris posita, tota deuotione
Hæc vox, hæc gloria communicantis etiam est*

Ecclesia, & anima.

*Bone pastor, panis verè,
Jesu nostri miserere,
Tu nos pasce, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viuentium.*

*Tu qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hic mortales,
Tuos ibi commensales,
Cohæredes, & sodales
Fac Sanctorum ciuium.*

VIATICVM.

O panis infirmorum!

Ad formam Barbaræ & Agnetis
Viaticum sume.

*Inuicatio
ad Viati-
cum.*

BArbara, dum ægrotaret, & esset in molesta
Stanislaus, per Angelicas manus eum Viaticum
communiuit, dixit eadem virgo & Martyr cum
Ecclesiastico cap. 38, 9. *Fili, in tua infirmitate ne des-
peras te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te.*

te à delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda
 cor tuum. Dicit & Angelo ac Sacerdoti: Da suauita-
 tem, & memoriam similitudinis, & impingua oblationem.
 In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & conso-
 lare illum in exitu spiritus sui. Agnus ouem redemit,
 & ouem pascit ut uiuat, pascit ut mortem non ti-
 meat, victurus in æternum apud Deum, qui dicit:
 Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mor- Ioan. 6, 56.
 tui sunt. Qui manducat hunc panem, uiuet in æternum.
 Ergo balatum suum ouis edat, suum cantum edat
 Dauidicus Stanislaus:

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ Psal. 122, 1.
 ibi me collocauit.

*Super aquam refectiois educauit me, animam meam
 conuertit.*

*Nam, & si ambulauero in medio umbræ mortis, non
 timebo mala: quoniam tu mecum es.*

Hæc perfecta Barbaræ imitatio, hæc absoluta
 Agnetis æmulatio est quæ splendet in Stanislao,
 dum diuinitus reficitur. Similis Deus sibi est, qui &
 animæ sacram Communionem appetenti, cum Sa-
 cerdos deesset, cælitus ipse per se sacrosanctam por-
 rexit Eucharistiam, quemadmodum S. Catharina
 Senensi Tractatu 4. cap. 142. Deus Pater exponit. Ego
 uero, inquit, qui delector humiles exaltare, traxi desi-

deriuum ipsius ad me, præbendo sibi notitiam in abyssu
 nitatis æternæ, suum oculum intellectum illuminat
 potentia mei Patris, in sapientia unigeniti Filij mei,
 in charitate Spiritus sancti, qui sumus unum in essentia
 Et in tanta perfectione talis anima fuit unita,
 etiam corpus à terra suspendebatur & eleuabatur
 in statu anima unitiuo, vt dixi, perfectior erat
 quam anima fecerat ex affectu dilectionis in me, quæ
 corpore suo. Et in abyssu tali, vt ego desiderio suo
 cerem, à me sacram Communionem accepit, & in
 quod in veritate satisfeceram ei, pluribus diebus
 bili modo persensit in corporali gustu saporem &
 corporis & sanguinis unigeniti mei Jesu Christi,
 quod ipsa renouata fuit, & augmentata in lumine
 dentia mea, quam dulciter ipsa præsertim in hoc actu
 stauerat.

SIGNACVLVM cultus & vsus EVCHARISTIE
 SIGILLVM Barbaræ & Agnetis
 impressum animæ.

IN honorem sanctissimæ Trinitatis tres fenestelle
 in cœnaculo aperiri Barbara iussit, & in eis
 sacrosanctæ Triados gloriam in altari Dei Agnetis
 immolatur; cum in eius sacrificio Sacerdos dicit
 Per ipsum, & cum ipso, & in ipso, est tibi Deo Patri

nipotenti; in unitate Spiritus sancti omnis honor & gloria. Accedit, quòd cum mysticum inuocat Agnum, ter reperat *Agnus Dei; qui tollis peccata mundi*, vt eius immolationem sanctæ fieri Trinitati demonstrat. Concordat cum fenestris Agnus, consonat cum Barbara Agnes: ambæ effigies benè sigillo respondent. Ambæ respondent Reginae suæ Esther, Reginae virginum Mariæ, quæ cum tota Eucharistica sit, nobis colendum & sumendum panem Angelorum dedit, & Agnum vnà cum pane virginâli præbuit, de quo Nyssenius lib. de Vita Moyse. *Hunc corporis panem non aratio, non satio, non agriculturalium opus efficit. Terra intacta permansit, & tamen terra pane plena fuit, quo famelices mysterium virginis perdocti facillè saturantur.*

ATTENTIO.

In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Eccli. 49, 2
& vt musica in conuiuio vini.

Quando sederis, vt comedas cum Principe, diligenter attende, cur se immolauerit, cur se consecrauerit Agnus. Consecrari voluit vt coleretur, ac simul ederetur. *Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se: reuerentibus se præbuit augustissimum Sacramen-*

Prou. 15, 1.
Signum impressum anima.
Psal. 110, 4

- PROU. 10, 8. *mentum. Memoria iusti cum laudibus Musarum Agnelicarum Agnetis & Barbaræ, quarum prior Agnetis præcipuè immolatum, posterior verò partim comestum modulatur. Celebrat epulum Barbaræ quo alitur Stanislaus, alitur anima communicatur.*
- Cant. 3, 4. *& dicit in Canticis: Tenui eum, nec dimittam, & introducam illum in domum matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ. Celebrat Agnes diuinissimum Sacramentum, quo vno solo pro redemptione suæ anime gaudet & gaudere iubet animam, quæ sponsa Christi est, & asserit: Dilectus meus mihi, & ego illi, pascitur inter lilia. Pascitur & pascit animam, cui primitur signaculum virginalium insignium, Agnetis & Agni, Agnetis & Barbaræ.*

ATTENTIO

Audi Hymnum, & attende ad imaginem imaginem gloriosæ Mariæ assumptæ, & eius insignium.

Introspecte exemplar tanti mysterij, & ad hanc formam celebra, communica, & Viaticum sume.

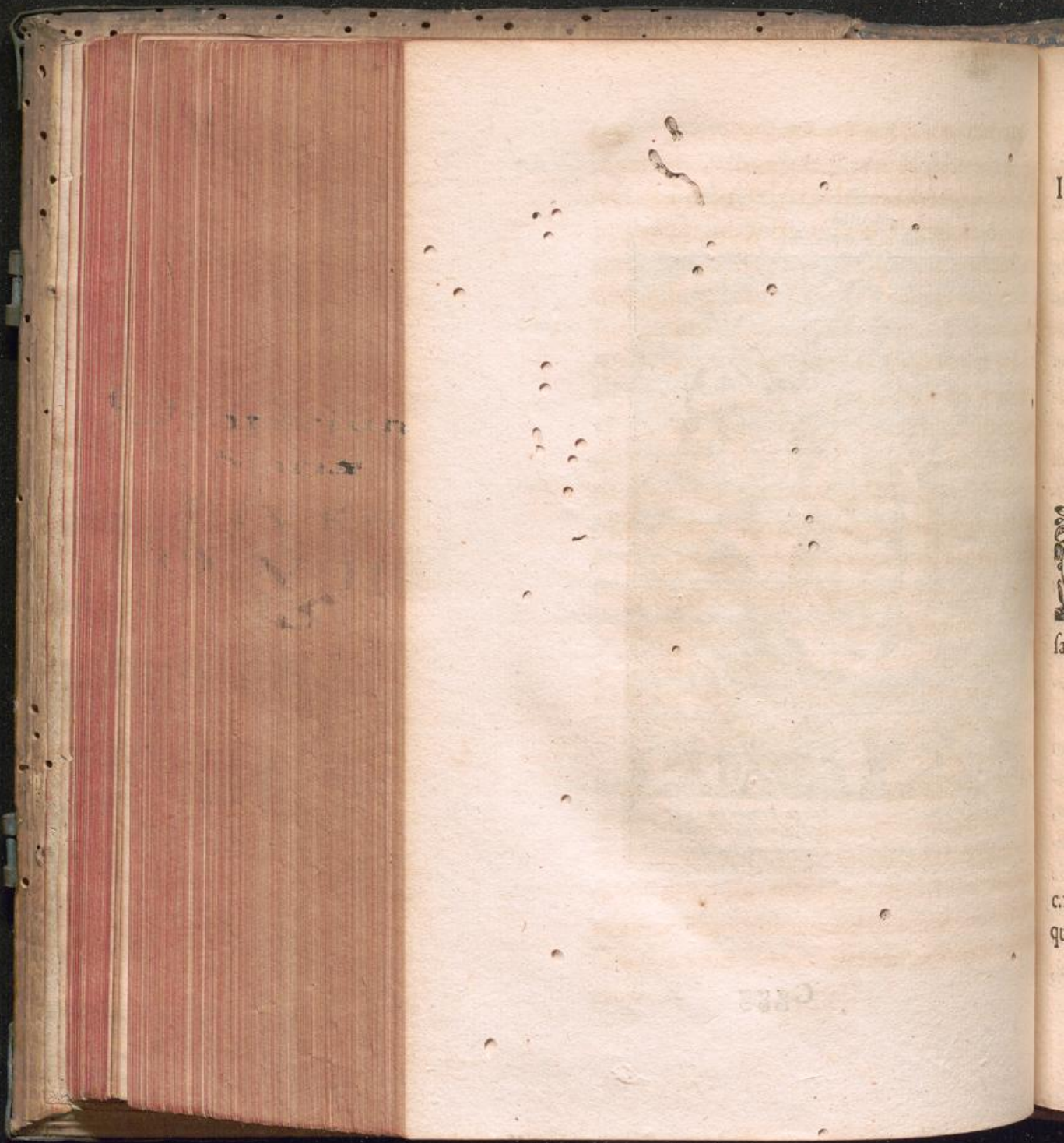
MARIA
Benedicta et benedicens.

*Genitori, Genitoque
Laus et iubilatio,
Salus, honor, virtus quoque,*

*Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.*

Gggg

IMAGO QUADRAGESIMAE SECUNDA
EXPLICATA,
GLORIOSÆ ASSUMPTIONIS,
ET
CORONATIONIS Mariæ
CANENTIS MORE CÆLESTI,
QUOMODO ET QUANDO CONDITA
SIT EUCHARISTIA.

CORONAT Oratorium Eucharistiæ B. Vir-
go MARIA, quæ euecta in Sancta sancto-
rum, & in cæleste assumpta Sacramentum,
diuinitus coronatur. Coronidem glorio-
sa Maria imponit, & canit in actionem gratiarum:

Genitori, Genitoque

Laus & iubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

Consonat sibi MARIA apud B. Birgitam lib. 6.
c. 10. & exponit, quomodo Eucharistia conficiatur, &
quidem more & stylo cælesti. *Panis, inquit, qui in*
Gggg 2 *altari*

*Concentus
cælestis Eu-
charistia
& Maria
gloriosa.*

altari praeponitur, ante verba panis est; sed post verba dicitur
 vertitur in corpus Filij mei, quod de me sine macula
 conceptus, quod crucifixum est. Tunc Pater adoratur, & adoratur
 in Spiritu in membris Filij. Filius exultat in potentia
 & in maiestate Patris; Mater eius, qua ego sum, benedi-
 tur ab omni exercitu caelesti, qua cum genui: omnes An-
 geli conuertunt se ad eum, & adorant omnes animae ius-
 tum, gratias referunt, quod per eum redempti sunt. Sicut
 etus Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 2. hinc
 post sacram Communionem, Deum collaudat
 vel gratias agendi ritum describens, ait: *Accepta
 nique dataeque diuina Communionem in sacram deservit
 tiarum actionem. & Parte 3. §. 15. Hinc gustate (in
 Eloquia) & videte, quoniam qui sacrosancta diuina
 rerum disciplina inuitantur, permagnificas ipsarum gratias
 agnoscent, atque diuinissimam earum celsitudinem atque
 gnitudinem in Communionem sancte considerantes, super
 lestia suprema deitatis beneficia grati collaudabunt.*

Gloriosa igitur Eucharistia Patri, Filio, Spiritui
 sancto, nec non assumptae MARIAE. Quidam
 MARIAE? Benè Chrysologus Serm. 141. *Quantus sit
 satis ignorat, qui huius Virginis mentem non stupet,
 mum non miratur. Pauet calum, tremunt Angeli, nec
 non sufficit; & vna puella in sui pectoris capit, recipit
 oblectat hospitio, vt pacem terris, caelis gloriam, salutem
 perdat.*

perditis, vitam mortuis, caelestibus cum terrestribus parentelam, ipsius Dei cum carne commercium, pro ipsa dominus exigat pensione; ut impleatur illud Propheta: *Ecce P^{sal.} 64*
hereditas Domini, filij, merces, fructus ventris. Assumitur Virgo in gloriam; necnon venerabile Sacramentum, quod futurae gloriae pignus datur, reponit illa apud Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, cum mercedem, hereditatem & coronam, pro quibus erat in Eucharistiâ Christus oppignoratus, in caelo recipit. Clament ergo virgines insignita palmis & lauris, & exclament: *Manifeste magnum est pietatis Sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in Spiritu, apparuit Angelis, praedicatum est Gentibus, assumptum est in gloria.* Assumptum est in gloria Sacrificium Eucharistiæ, Sacramentum & Viaticum. *1. Tim. 3. 16.*

SACRIFICIUM.

*O salutaris Hostia,
 Quae cæli pandis ostium!*

Celebra Sacerdos ad formam gloriosæ
 MARIÆ, & eius insignia.

GLoriosum Eucharistiæ sacrificium, cuius *Gloriosum sacrificium.*
 CHRISTVS summus Sacerdos secundum or-

Gggg 3 di-

dine Melchisedech, in cælo est, & in cælo regnat.

Ad eius interiora velamina ingrediens gloriosa

MARIA idem in effigie monet, idem indicat quod

Heb. 6, 20. bit Paulus: *Præcursor pro nobis introiit IESVS*

dum ordinem Melchisedech pontifex factus in æternam

Rursus Paulus, loquitur in effigie sua MARIA:

Assumptum in gloria. Heb. 9, 26. *lis enim decebat ut nobis esset pontifex sanctus, immo*

impollutus, segregatus à peccatoribus, & excellens

factus: qui non habet necessitatem quotidie, quæ

dum Sacerdotes, pro suis delictis hostias offerre, de

pro populi: hoc enim fecit semel seipsum offerenda.

enim homines constituit Sacerdotes infirmitatem habentes

sermo autem iurifurandi, qui post legem est, fuit

æternum perfectum.

Rursus Paulus, rursus gloriosa MARIA: *Assumptum in gloria. Heb. 9, 11.*

assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et

fectius tabernaculum non manu factum, id est, non

creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitularum

sed per proprium sanguinem introiit semel in Sancta

na redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum & vitularum

rorum, & cinis vitule aspersus, inquinatos sanctificat

emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui

per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatus

Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuorum

tuis, ad seruiendum Deo viuenti? Et ideo novi Testamenti

mediator est; ut morte intercedente, in redemptionem eorum prevaricationum, qua erant sub priori Testamento, re promissionem accipiant, qui vocati sunt aeterna hereditatis.

Adhuc Paulus, adhuc gloriosa MARIA: *Necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari: ipsa autem caelestia melioribus hostiis quam istis. Non enim in manu sancta sancta IESVS introiuit, exemplaria verorum: sed in ipsum calum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis.* Assumptum in gloria. Heb. 9, 24.

Apparet pro nobis CHRISTVS, & in statu gloriae suae gloriosis Sacerdotibus cingitur, & canticum novum edunt, dicentes: *Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in Sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione, & fecisti nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes: & regnabimus super terram.* Apoc. 5, 9.

Sacrificium summi Pontificis CHRISTI, gloriosumque Sacerdotum, gloriosa Eucharistia est, quam sancta Ecclesia precatur ut in altare sublimi perferratur, sicut iam in imagine assumptae Virginis expressum est, cui correspondet oratio.

Oratio

Oratio Ecclesiæ celebrantis ad formam
MARIAE.

SVpplices te rogamus, omnipotens Deus, hæc perferri per manus sancti Angeli tui sublimi altare tuum, in conspectu diuinæ maiestatis tuæ, vt quotquot ex hac altaris participatio sacrosanctum Filij tui corpus & sanguinem sumamus, omni benedictione cælesti & gratia regemur.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur
Communica ad formam gloriosæ MARIAE
& eius insignia.

*Mystica
MARIA,
anima
innouata
usu Eucharistia.
1. Tim. 3,
17.*

Sacramentum hoc magnum est, quod *est in gloria.* Gloria MARIAE est, totam Eucharisticam esse; & gloria Eucharistia est, totam esse Marianam. Suffragatur Gregorius Nyssenus lib. de vita Moysis: *Hunc corporis panem non aratio, non non agriculturalum opus efficit, sed terra intacta permansit. Et tamen pane plena fuit, quo famescentes mystici Virginitatis perdocti, hoc pane faciliè saturantur.* Hæc est

gloria tua est: *Lauda Ierusalem Dominum, laud Deum* Psal. 147, v.
 tuum Sion. *Quoniam confortauit seras portarum tuarum,*
benedixit filiis tuis in tē. Qui posuit fines tuos pacem, &
adipe frumenti satiat te.

Suffragatur Maximus Homilia de Ramis palma-
 rum: *Ipsam MARIAM manna dixerim, quia est subtilis,* Consonant sibi Maria & anima.
splendida, suavis, & virgo, quae veluti calitus veniens,
cunctis Ecclesiarum populis cibum dulciorem melle deflu-
xit. Consonat & Dauid: Cibauit eos ex adipe frumen- Psal. 80, 9
ti, & de petra, melle saturauit eos. 163

Suffragatur Augustinus Sermon. 1. de Natiuit. MA-
 RIAE: *O beata vbera, quae Dominum tenerum alunt, lac* Consonan- tia Maria & anima in accepto beneficio.
puerilibus labris infundunt, Angelorum cibum & homi-
num pascunt! Exiguum exprimunt liquorem, & mundi
reficiunt creatorem. Qui suae virtutis imperio marium
procellas mitigat, qui fluminibus indeficientem aquarum
impetum subministrat, qui aridam terram innumeris vbi-
que fontibus irrigat, raras de virgineo pectore guttas lactis
expectat. Manat liquor ex vberibus Virginis, & in car-
nem vertitur Saluatoris. Hinc ergo perpendite, quam
debitores sumus huic beatissimae Genitrici, quantasque illi
post Deum de nostra redemptione gratias agere debeamus.
Illud siquidem corpus Christi, quod beatissima Virgo ge-
nuit, quod in gremio fuit, quod fasciis cinxit, quod ma-
terna curauit solertia; illud, inquam, absque vlla dubita-

Hhhh tio-

tione ~~hinc~~ de sacro altari percipimus, & eius sacramentum nostræ redemptionis haurimus. Benedicite: *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea Deum fontem viuum; quando veniam & apparebo faciem Dei? Fuerunt lacrymæ meæ panes die ac nocte, dicitur mihi quotidie, Ubi est Deus tuus? Hæc recordor sum, & effudi in me animam meam: quoniam transiit locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Domini, in voce confessionis & exultationis, sonus epulantis. Scilicet ergo anima gloriosæ MARIAE, resonet anima epulantis Dauidis in actionem gratiarum.*

Consonantia.

- Luc. 1, 47. Canat MARIA: *Magnificat anima mea Dominum.*
 Psal. 103, 1. Resonet Dauid: *Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer.*
 Luc. 1, 47. MARIA: *Et exultauit spiritus meus in Deo salutatore meo.*
 Psal. 83, 3. Dauid: *Cor meum, & caro mea, exultauerunt in Domino viuum.*
 Luc. 1, 48. MARIA: *Quia respexit humilitatem ancille sue: quoniam ce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.*
 Psal. 30, 8. Dauid: *Exultabo, & lætabor in misericordia tua, quoniam respexisti humilitatem meam.*

MARIA: *Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.* Luc. 1, 49.

DAVID: *Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit anima mea.* Psal. 116.

MARIA: *Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum.* Luc. 1, 50.

DAVID: *Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se.* Psal. 100, 4.

MARIA: *Fecit potentiam in brachio suo; dispersit superbos mente cordis sui.* Luc. 1, 51.

DAVID: *Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum; in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.* Psal. 88, 11.

MARIA: *Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles.* Luc. 1, 52.

DAVID: *Quoniam tu populum humilem saluum facies, & oculos superborum humiliabis.* Psal. 117, 28.

MARIA: *Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes.* Luc. 1, 53.

DAVID: *Satiauit animam inanem, & animam esurientem satiauit bonis.* Psal. 106, 9.

MARIA: *Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiae suae.* Luc. 1, 54.

DAVID: *Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.* Psal. 47, 10.

Luc. 1, 55. **MARIA** : Sicut locutus est ad patres nostros, *Annun-
ham, & femini eius in secula.*

Psal. 47, 9. **Dauid** : Sicut audiuiimus, sic vidimus in ciuitate
mini virtutum, in ciuitate Dei nostri : Deus sanctus
eam in eternum.

VIATICVM

Datum & acceptum ab immaculata
MARIA.

O panis infirmorum!

*Viaticum
datum &
acceptum
à Maria.*

Accepit Viaticum Eucharistiæ gloriosa
immaculata **MARIA**, quo munita caelos ascendit
& eorum adyta penetrat, & dum assumitur, per
secum assumit, vt apud Regem gloriæ deponit.
monet quod aliàs monuerat Paulus, vt Christi
stigia è mundo decedentes sequamur; *Habentes
que fratres fiduciam in introitu Sanctorum in seipsum
Christi, quam initiauit nobis viam nouam, & transiit
per velamen, id est, carnem suam, & Sacerdotem magis
super domum Dei : accedamus cum vero corde in p
dine fidei aspersi corda à conscientia mala, & ablati
pus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem
clinabilem (fidelis enim est qui repromisit) & confitemur
mus inuicem in prouocationem charitatis, & honorum*

Heb. 10,
19.

*Eucharis-
tia.*

Baptismus.

Confessio.

rum: non deferentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quanto videritis appropinquantem diem. Prima omnium de cuius manu Christus datus est in Viaticum, MARIA est, quemadmodum apud Lucam legimus: *Et ecce homo* Luc. 2, 25. *erat in Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste iustus & timoratus, expectans consolationem Israël, & Spiritus sanctus erat in eo. Et responsum acceperat Simeon à Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini, ut facto se Viatico communiret. Et cum inducerent puerum Iesum parentes eius, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: & ipse accepit eum* (haud dubie de manu MARIAE Virginis matris) *in vlnas suas, & benedixit Deum, qui de sacro Viatico caelitus ipsi prouidit, & eo accepto, morientis cygni more, cantum edidit:*

Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Luc. 2.

*Quia viderunt oculi mei salutare tuum,
Quod parasti ante faciem omnium populorum;
Lumen ad reuelationem Gentium, & gloriam plebis
tuae Israël.*

Canat quoque Christianus David, sicut cecinit Christus ipse, & cum ipso animarum sanctarum chorus.

Infirmus & æger David:

Psal. 10, 1.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum:
Iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in dominum regium
ut saluum me facias.

Viatico se muniens:

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum est tuum:
propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi,
nam tu es protector meus.

Moriens:

In manus tuas commendo spiritum meum, redime
me, Domine Deus veritatis.

SIGNACVLVM REGIVM cultus & vsus E

CHARISTICI, SIGILLVM gloriofa

VIRGINIS impressum anima.

Signaculum regium cultus & vsus Eucharisticus
Sacrificij, Communionis, & Viatici velut in
sacrario apud MARIAM est, sortem illam mulierem
quam Salomon cap. 31, 1. Prouerbiorum celebrauit.

tem Sacrificium, accipientem Communionem, & munientem se Viatico mystice describit.

Fortis mulieris SACRIFICIVM.

FActa est quasi navis institoris, de longè portans panem suum. Prou. 31, 24. Panis.

Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis.

Consideravit agrum, & emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Vinum.

COMMVNIO.

Consideravit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit. Prou. 31, 27. Dignitas.

VIATICVM.

Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo. Prou. 31, 25. Effectus, & affectus Viatici.

Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius.

EXITVS GLORIOSVS.

Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt ei, & laudauit eam. Prou. 31, 28. Applausibus celebratis.

Multa filia congregauerunt diuitias, tu supergressa es omnes.

AT-

ATTENTIO.

Attende, & audi.

Eccli. 29, 2 *In omni gr̃e quasi mel indulcabitur eius mem̃o
& ut musica in conuiuio vini.*

Prou. 13, 1.
Sigillum
imp. ssum
anif. 4.

QVando sederis, vt comedas cum Principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem tuam. Considera sedulo, quando & quomodo comeditur Eucharistiam. Ante diem festum Pasche, sciens Iesus quia venit hora eius, vt transeat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexisset suos qui erant in mundo, in fine dilexit eos. Tunc temporis obtulit Sacrificium, comedit Sacramentum, protulit & Viaticum. Quorum autem sublimia hæc mysteria fieri ac perfici volunt ad gloriam sanctissimæ Trinitatis, gloriosissimæ Passionis, Resurrectionis & Ascensionis memoriam, nec non ad honorem Matris & virginis, facit sacerdos, cum nomine totius Ecclesiæ dicat: *Sancta Trinitas hanc oblationem, quam tibi offerimus in memoriam Passionis, Resurrectionis, Ascensionis Iesu Christi Domini nostri: & in honore beate Mariæ semper virginis. Dum hæc in cælum assumitur, honoratur, & honorat æternam memoriam Christi*

Prou. 10, 8.

Memoria iusti cum laudibus. Hæc laus Eucharistiæ vt virtute sua mirabili attrahat in cælum Mariam

dicentem Filio, *Trabe me post te, curremus in odorem* Cant. 1, 5.
unguentorum tuorum. Hic effectus, qui exprimitur
 diuinitus in MARIA, imprimitur nostræ animæ, vt
 virtute sacræ Eucharistiæ sursum in cælum feratur,
 quemadmodum recognoscit S. Thomas 3. p. q. 79.
 art. 2. *Hoc Sacramentum, inquit, non statim nos introdu-*
cit in gloriam, sed dat nobis virtutem perueniendi ad glo-
riam, & idè VIATICVM dicitur. Nec solum in cæ-
 lum trahit, sed suo tempore donat electas animas
 beatitudine, sicut in sua Coronatione præfert & ex-
 primit MARIA, vt cordibus Christianis imprimat.
 Confirmat Augustinus in cap. 6. Ioannis hunc ef-
 fectum adscribendum esse Eucharistiæ. *Cùm cibo &*
potu id appetant homines, vt non esuriant neque sitiant,
hoc veraciter non præstat, nisi iste cibus & potus, qui eos
à quibus assumitur, immortales & incorruptibiles facit in
societate Sanctorum, vbi pax erit, & vnitas plena, at-
que perfecta. Complectitur prædictos duos effectus
 Iustinianus, quos nouo Dauidi Christiano ac Ma-
 riano precatur Serm. de Eucharist. *Protegant te sancta*
mysteria, & inter medios seculi fluctus ante mystici Pha-
raonis faciem gradieris illesus. Illum itaque in intellectu
pelago suffocatum aspicias constitutus in littore. Tunc lati-
tie initiato carmine magna cordis exultatione clamabis:
Cantemus Domino, gloriose enim magnificatus est: equum Exod. 15, 1.

Et aspidochelone deiecit in mare. Hoc gloriosum Cantum edidit soror Moyſis, & Aaron poſt exitum Ægypto, Maria, quod noua Maria aſſumpta exitum ſuſtulum de mundo in cæleſti introitu celebrat. Dum illa antiqua Maria duceret chorum, Sion modulantem ſequebantur, & dum cæleſtis MARIA modulatur, concinunt virgines Eucharistiæ palmis & lauris ornata & decorata. Cantum per Mariam Domino & Dominæ, cuius virginittis ſignificum conſonat myſterio fidei, cuius corona fructuum duodecim cum duodecim fructibus Eucharistiæ reſpondentibus, duodecim Spiritus ſancti fructibus miram habet conſonantiam.

Attende Eucharistiæ, & virginittis concentum.

Conſonantia mirabilis Eucharistiæ & virginittis
virginitate miranda Aſſumptæ MARIA

Mirabilis Eucharistia eſt, mirabilis quoque virginittas, in qua ſeptem miracula, quæ in modum in admirabili Sacramento reſpondent, clarè ſatis elucent. Septem mundi miracula quæ profanis Scriptoribus celebrantur, obſcurè & ignobilia ſunt; quæ in Eucharistia & Mariana